Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 170 (2172) ♦ Середа, 15 вересня 1999 року ♦ Ціна договірна

Зустріч з кандидатами в Президенти

16 вересня 1999 року о 18 год. 30 хв.

за адресою: вул. П. Нестерова, 4, редакція газети «Голос України».

Письмові запрошення вручено всім претендентам на пост глави держави.

Журналістам — телефон для довідок і акредитації: 225-40-25.

Парламентська хроніка

Народ попереджає: конституційному ладові загрожує... гарант Конституції

Ранкове і денне засідання 14 вересня.

Традиційна розминка, від якої частина депутатів хотіла було відмовитися на початку засідання, затяглася. Але ніхто не протестував. Особливо уважно слухали — навіть ті, хто є очевидним опонентом, — заяву, яку від імені трьох фракцій зачитав голова Комітету з питань національної безпеки та оборони Георгій Крючков (повний текст заяви буде надруковано в «Голосі України», напевне, й інші видання не обійдуть її увагою). Нині національній безпеці України, підкреслив Георгій Крючков, загрожує не зовнішній агресор, а діяльність внутрішніх «диверсантів»: порушення виборчого закону з боку ревних прихильників Президента Кучми.

Відомо, що закон забороняє органам державної влади і місцевого самоврядування брати участь у «рекламі» певного кандидата. Так само не таємниця — варто тільки ввімкнути телевізор чи розгорнути більшість газет, щоб побачити, як ці норми свідомо й цинічно порушуються. Кабінет Міністрів, хоч би що заявляла його прес-служба, перетворився на передвиборний штаб Леоніда Кучми.

(Закінчення на 2-й стор.).

15 вересня

✔ 1804 р. Народився фольклорист, поет, історик, перший ректор Київського державного університету Михайло Максимович.

✔ 1893 р. Вийшло перше число газети "Свобода" — найстаріший українського часопису в США.

✔ 1922 р. У Києві засновано Український театр ім. М. Заньковецької, який пізніше був переведений до Львова і отримав статус академічного.

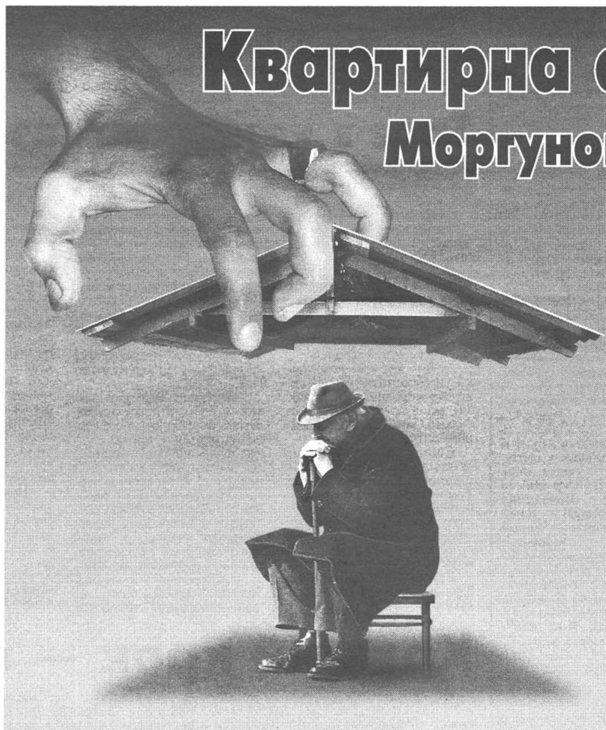
✔ 1991 р. У Києві на Софійській площі відбулося Всеукраїнське народне віче на підтримку Акта про державну незалежність України.

Виборець радить кандидатам у Президенти

1. Дивитися в очі виборцям (прямо в телекамеру, а не вниз, убік, угору).
2. Відповіді на запитання чіткі, лаконічні, недвозначні.
3. Не махати руками, не крутити головою.
4. Не сміятися і не заїкатися, не екати і не бекати, говорити спокійно, розсудливо, але не тягуче.
5. Не вести діалогу за принципом: «сам дурень» або —«ви нам про Ярему, а ми вам про Хому».
6. Критикувати предметно, аргументовано, але не всіх і вся.

З повагою, ВІВЧАРИК.

смт Ратне
Волинської області.

Квартирна справа Моргуновського — просто пливе дах

У спадок від комуністичного міфу про світле забезпечене майбутнє пересічному громадянинові залишилася лише квартира. Для більшості це — єдина власність, яка відрізняє громадянина з пропискою від бомжа. Саме ця власність сьогодні стає об'єктом кримінального злочину.

(Закінчення на 10-й стор.)

! У номер

Проблема одна — економічна

Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк зустрівся з доповідачем Парламентської Асамблеї Ради Європи щодо репатріації та інтеграції кримських татар лордом Понсонбі.

Під час бесіди А. Мартинюк подякував за розуміння ПАРЄ труднощів України та за надання часу для прийняття необхідних документів, аби не бути позбавленим членства в цій організації. Він повідомив, що більшість питань, які розглядатимуть на нинішній сесії, стосуються вимог ПАРЄ.

«В Україні нема проблеми кримських татар, — заявив А. Мартинюк доповідачу. — Тобто проблем політичних чи етнічних. Але нині країна переживає кризу, і ми не можемо економічно забезпечити та надати допомогу всім переселенцям». За його словами, з 1992 року урядом було виділено 350 мільйонів доларів, ще 6 мільйонів —міжнародними структурами (потрібно близько 2 мільярдів).

Як живеш, ветеране?

Благодійна акція «Як живеш, ветеране?», що проводиться на Луганщині, приурочена до 55-ї річниці визволення України від німецько-фашистських загарбників. Органи державної влади та місцевого самоврядування прагнуть допомогти людям похилого віку. Особлива увага — до соціально-побутових проблем ветеранів. Передбачено, що найбільш соціально незахищені категорії ветеранів отримають матеріальну допомогу та продуктові набори. Для ефективнішого проведення акції залучають кошти спонсорів, благодійних фондів, громадських і релігійних організацій.

Вибори 99

Троє з четвірки сказали «так»

Чи всі готові в «канівській четвірці» поступитися власними амбіціями на користь єдиного кандидата?

Позитивну відповідь дали кандидати у Президенти України Євген Марчук, Володимир Олійник та Олександр Ткаченко після традиційної щопонеділкової зустрічі. Олександра Мороза на ній не було. Він брав участь у запланованому заході. Під час зустрічі вироблено спільну заяву, яку буде підписано і оприлюднено.

Визначитися і назвати спільного кандидата четвірка обіцяє у середині жовтня. «Сьогодні кожен із нас вважає, що цим єдиним буде саме він», — сказав Євген Марчук. Однак суть Канівської угоди, за його оцінкою, саме і полягає в тому, що кандидати, маючи різні точки зору на деякі питання, терпляче ставляться до поглядів колег і можуть об'єднатися заради чесних виборів. На думку Олександра Ткаченка, складнощі у висуненні єдиного кандидата можуть постати з боку політичних сил, які стоять за чотирма кандидатами. Володимир Олійник переконаний, що проблем із висуненням єдиного кандидата в четвірки не буде.

(Закінчення на 2-й стор.).

P.S.

❍ Із Туреччини повернувся мобільний госпіталь МінНС України.

❍ Померли троє робітників вінницького ВО «Хімпром», які тиждень тому потерпіли від аварії у цеху фосфорних солей. Четвертий — у тяжкому стані.

❍ У донецькому шахтоуправлінні «Жовтневе» сталася пожежа. Понад 100 гірників, які перебували під землею, виведені на поверхню.

Про ветеранів не згадують — їх пам'ятають

У номер

✔ Київ

Бюджет-2000: урядовий тіп-топ

Уряд ухвалив проект консолідованого бюджету на рік наступний, як і очікувалося, всупереч Бюджетній резолюції з істотним профіцитом, тобто перевищенням доходів над витратами. Через утопічність урядових намірів не варто навіть завантажувати читача цифрами.

Ще ніколи проект державного бюджету не мав такою мірою очевидного політичного підтексту. Це й зрозуміло, ще ніколи Президент країни не поривався до влади з таким завзяттям. І уряд дбає про статистичний тіп-топ напередодні виборів. Для пересічного громадянина проект бюджету повинен знаменувати початок земного благополуччя: зростання витрат на соціальний захист — на 15 відсотків, видатків на освіту — на 4 відсотки, на охорону здоров'я — на 8 відсотків та ін. Для непересічного кредитора — реальні джерела для своєчасного погашення кредитів на загальну суму 3,3 млрд. дол.

На думку міністра фінансів Ігоря Мітюкова, для цього потрібно усього нічого — прийняти Верховною Радою новий Закон про місцеві податки і Закон України про нерухомість. Інакше кажучи, вкотре потрусити кишені платників податків. Але, схоже, що трусити вже нічого. От і комерційні банки, вивертаючи до останнього свої сейфи, не ладні відшукати на старість Пенсійному фонду мільярд гривень. Однак український тіп-топ має стояти в очах виборця будь-що. І уряд обіцяє йому збільшити доходи від приватизації не менш як на 2,5 млрд. грн., орієнтуючись на обсяги видатків. Але, як відомо, не все можна продати і не все можна купити через обмеженість можливостей. А фінансувати бюджетну сферу потрібно повсякчас. Не вийшло б чергової халепи з приватизаційними планами. Усіх дуже цікавить, коли уряд почне повертати борги з пенсій і зарплат. Уже обіцяно, що для цього він скористається кредитом Світового банку у 100 млн.дол. Обіцянкам треба вірити. Треба, бо дуже хочеться. І найбільше Президентові, якому, кажуть, зарплату не затримували, бо у нього завжди був тіп-топ.

✔ Вибори-99

Не лівий, не правий, а зелений

Хто вони насправді, ті, хто претендує на найвищу державну посаду? Дізнатися щось нове про них і дає шанс спільний проект інформаційної програми недержавної радіостанції «Радіо-рокс-Україна», газети «Голос України» та інформагенції «Інтерфакс-Україна» — «Наш майбутній Президент». Цього разу співрозмовником був голова Партії зелених, народний депутат України Віталій КОНОНОВ.

Віталій Кононов визнає, що ПЗУ має менше шансів на виборах, ніж інші.

«Я не бачу причин, чому я повинен знімати свою кандидатуру». «Вихід із кризи — це робота команди, а не Президента, — вважає В. Кононов. — Основне завдання Президента — обрати курс, що країна будуватиме. Я пропоную курс на суспільство стабільного розвитку. Президент повинен зберегти незалежність держави, бути її речником у світі».

Уявний уряд у Кононова — також лише «зелений». І — в межах фракції. Прем'єр-міністр — Олег Шевчук, голова НБУ — Володимир Фіалковський, віце-прем'єр з екології — Юрій Самойленко, міністр закордонних справ — Сергій Курикін...

Кононов збирається не забруднювати довкілля агітлистівками, а підкорити Україну, влаштовуючи у всіх великих містах рок-концерти. І навіть обіцяє заспівати дві пісні (метод, щоправда, неоригінальний).

— Я кіт, який гуляє сам по собі. Я не лівий, не правий, а зелений.

Наскільки самостійно «гуляє» і «співає» пан Кононов, ми все одно скоро дізнаємося.

✔ Фотофакт

Лідер Народного руху України Геннадій Удовенко виступає на відкритті першого пам'ятника одному з фундаторів НРУ В'ячеславу Чорноволу. Монумент встановлено в Каневі, на подвір'ї середньої школи № 2, коштом місцевих жителів.

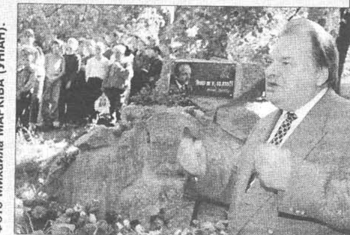

Фото Михайла МАРКІВА (УНІАН).

Народ попереджає: конституційному ладу загрожує... гарант Конституції

Ранкове і денне засідання 14 вересня

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.).

Силоміць записують в «агітатори і пропагандисти» нинішнього Президента силові структури, недаремно тут підвищено посадові оклади (крім прикордонників, і прикрашено новими зірочками погони багатьох громадян-начальників). За даними, що є у виборчих штабах кількох інших кандидатів, сказав Г. Крючков, днями буде розгорнуто шалену атаку на основних суперників Л. Кучми. Нині найважливіше завдання — вберегти від гаранта Конституції конституційний лад України: така основна ідея заяви.

Перше питання порядку денного — проект закону «Про додаткові заходи щодо погашення заборгованості з виплати пенсій, заробітної плати і компенсацій громадянам втрат від знецінення грошових заощаджень в установах Ощадного банку України та колишнього Укрдержстраху» (указ Президента вступає в дію з 19.09.1999 р.) — обговорення не потребувало. Депутати швидко прийняли варіант, підготовлений Комітетом з питань соціальної політики та праці і відхилили «продукт творчості» Президента.

Друге питання, також позначене «натхненням» виконавчої влади і Леоніда Даниловича особисто, Закон України «Про внесення змін до Закону України про Державний бюджет України на 1999 рік» з пропозиціями Президента від 17.07.99 та проект уряду щодо заборгованості машинобудівних підприємств Мінвуглепрому і Мінпромполітики, викликало не просто обговорення — дискусію. 20 червня Верховна Рада прийняла зміни до закону про державний бюджет (всього 17). А 17 липня глава держави на 12 з них наклав вето. Доповідач, міністр фінансів Ігор Мітюков, підкреслив, оскільки постатейного голосування під час другого читання не проводилось, уряд не має можливості висловити свої зауваження. І тепер основне зауваження можна викласти в такій редакції: якщо прийнятий Верховною Радою закон набере чинності, виникнуть серйозні проблеми з виконанням державного бюджету. Між іншим, збільшені кошти на вибори Президента до 27 млн. гривень не сподобались одному з кандидатів. Зрозуміло, Л. Кучмі, і він запропонував цю суму «зекономити» і звести до 15 млн. грн. А ЦВК увесь час нарікає на брак коштів! Якщо б їх вдалося урізати, то мав би рацію Олександр Єльяшкевич, який вважає, що це найкращий шлях до зриву виборів.

Співдоповідач, голова Комітету з питань бюджету Юлія Тимошенко, набагато чіткіше виклала, з чим саме у змінах не погоджується Президент. Якщо коротко — з поліпшенням життя найнезахищеніших громадян України, зокрема вчителів і пенсіонерів. Тому комітет одностайно вирішив підтримати вже схвалений Верховною Радою варіант. Тим більше що парламентарії розробили механізм покриття передбачених у «змінах» коштів. Він, як запевнила Юлія Тимошенко, повністю робочий. До речі, накладаючи вето на «захисні статті», Президент не заперечив проти гарантій уряду за кредити, одержані тими, хто апріорі нічого не повертає. Отже, збитків зазнає держава, ми з вами.

Крім захисту простих бюджетників, проект закону Верховної Ради підтримує і керівників областей. Закладений у ньому механізм руйнує принцип: чим нижче зігнеться у столиці регіонал, тим більше грошей одержить його земляки. Після переконливих аргументів депутати 306 голосами нарешті подолали вето Президента.

На денному засіданні парламентарії прийняли кілька важливих документів.

Не ратифіковано договір між Україною і США про взаємну допомогу у кримінальних справах. Депутати не схвалили документ навіть у поіменному режимі. Хоч співдоповідач Юрій Кармазін і запевнив, «що там підводних рифів нема».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Троє з четвірки сказали «так»

99 Вибори

(Початок на 1-й стор.).

Уже сьогодні «канівська четвірка» робить кілька загальних висновків.

Перший. Лідер комуністів Петро Симоненко не приєднається до учасників Канівської угоди. «Симоненко сьогодні стоїть осібно, і в нього є на це серйозні підстави, — сказав Олександр Ткаченко.

— Він має свої розрахунки. Ми вже нікого не запрошуємо приєднатися до себе, але якщо до нас звернуться, будемо виважено до цього підходити».

Євгену Марчуку також здається, що Симоненко не підпише Канівську угоду. Тому Є. Марчук не боїться проблем, які могли б виникнути з боку крайніх правих сил, що його нині підтримують, якби учасником об'єднання став лідер комуністів.

Другий. Президентські вибори не вдасться сфальсифікувати.

«У нас є достатньо ресурсів, щоб на фальсифікації поставити хрест, — переконаний Є. Марчук. — Тому перелякалася команда Кучми, і об'єктами нападів і «бруду» стали ми». Найголовніший «козир» у протистоянні ймовірному спотворенню результатів виборів — як діятимуть представники кандидатів у виборчих комісіях.

Олександр Ткаченко заявив: штаби чотирьох кандидатів «розробляють дуже серйозну систему» протистояння фальсифікації виборів. Він звернув увагу на те, що з пропозицією створення центру спостереження за виборами вийшов не хтось із кандидатів, а спеціальна парламентська комісія. І такий центр має стати не альтернативною структурою до ЦВК, а паралельною. Олександр Ткаченко сподівається, що ідею створення виборчого центру підтримає не лише «четвірка».

Володимир Олійник наголосив на потребі створити систему громадського контролю за виборами.

Третій. Вибори не будуть скасовані через запровадження надзвичайного стану.

Учасники «четвірки» припускають, що на виборах може бути розіграно будь-який сценарій, у тому числі й на російський кшталт. Але не крайні заходи. «Надзвичайний стан треба було запроваджувати рік-півтора тому і оголосити про переобрання Президента, — сказав Олександр Ткаченко. — Сьогодні поїзд пішов. Президентові краще було б відзвітувати перед українським народом».

«Надзвичайний стан Президентові не вигідний, — вважає Євген Марчук. — Хоча нині і почали ремонтувати будівлі, які залучають саме в таких ситуаціях».

«Надзвичайний стан не міняє ситуації у державі, — переконаний Володимир Олійник. — Для проведення реформ потрібна довіра населення».

І нарешті останнє. Якщо знову переможе Леонід Кучма, дива не станеться.

Тоді, вважає Є. Марчук, «сформується кваліфікована опозиція, яка буде готова у будь-який момент виставити комплект спеціалістів, готових узяти на себе відповідальність».

«Якщо зміниться ставлення Л. Кучми до справи і України, зміниться і моє до нього ставлення, — заявив Володимир Олійник. — Якщо ні, йти з ним на другому відрізку дороги я не маю наміру».

На думку Олександра Ткаченка, керівники обласного і районного рівня вже не мають бажання підтримувати нинішнього Президента. І наприкінці вересня — на початку жовтня відбудеться «зміна клімату» в тих, хто сьогодні твердить одне, а завтра переконуватиме у протилежному.

Юліана ШЕВЧУК.

Кожний крок — політика

Не завжди справджуються не лише прогнози погоди. Минулого тижня не справдилися прогнози деяких ЗМІ, що нова сесія Верховної Ради буде заполітизована.

Перший заступник Голови ВР Адам Мартинюк сподівається, що парламент так і триматиме. Адже, як повідомив він на прес-конференції, порядок денний на четверту сесію надзвичайно напружений: більш як 500 законопроектів, із них близько 60 — ратифікацій міжнародних угод, близько 30 — «указних» законопроектів, «втрутитися» в які можна лише до 17 вересня, близько 30 законів, повернутих до парламенту із президентським вето. А пленарних днів — лише 43. Відтак, щоб упоратися з наміченою програмою-максимум, депутатам треба буде розглядати щодня мінімум 20 питань. А в деякі дні, пообіцяв А. Мартинюк, не закриватимуть пленарне засідання доти, доки не розглянуть усе заплановане.

Водночас Адам Іванович зазначив, що кожне питання, яке розглядатиме парламент, — це політика. І визнав, що хтозна, чи працювали б так плідно депутати першого пленарного тижня, якби не вимкнута трансляція.

Але... У жодній демократичній країні, вважає Адам Мартинюк, не ігнорують постанову вищого законодавчого органу. На його думку, навчити виконувати закони, а в конкретному випадку — рішення парламенту про відновлення прямої трансляції сесії — можна лише одним чином: зменшити на третину фінансування Національної телерадіокомпанії (одна гілка влади на екрані — одна третина коштів з держбюджету). Перший заступник Голови ВР розуміє, що такі зміни до держбюджету-99 «зароблять» президентське вето. Однак він упевнений, що іншого виходу немає.

Найбільше часу на нинішній парламентській сесії, звісно, забере проект закону про держбюджет-2000. 15 вересня, як і передбачено Конституцією, Кабмін обіцяє подати до парламенту свій законопроект. Бюджет на останній рік тисячоліття буде складено ще на старій податковій системі. Адже, нагадав А. Мартинюк, Бюджетний кодекс прийнято лише у першому читанні, а Податковий — ще взагалі не ухвалено. Втім, за словами Адама Мартинюка, бюджетний комітет наполягає прискорити прийняття двох кодексів. А якщо це вдасться, розпочати 2000 рік за новими податковими правилами.

Юліана ШЕВЧУК.

Програма кандидата у Президенти України Базилюка Олександра Філімоновича

БІОГРАФІЯ

Базилюк Олександр Філімонович народився 15 березня 1942 р. у м. Чапаєвську Самарської області.

Батько, Базилюк Філімон Семенович (1911—1992) — інженер-хімік, народився в Житомирській губернії, село Велика Цвіля. Мати, Майорова Євдокія Леонтіївна (1917—1997) — волжанка, уродженка Симбірської губернії.

Дружина, Базилюк Світлана Сергіївна, філолог, викладач англійської і французької мов. Діти: Павло, Ксенія і Анастасія.

Росіянин, православний. Живе в Донецьку з 1971 року. Закінчив Московський державний університет ім. М. Ломоносова, там само навчався в аспірантурі (1966—1969) і в докторантурі (1987—1989). Доцент, кандидат філософських наук, автор ряду книг і статей з соціології та соціальної філософії. Понад чверть століття викладав у Донецькому держуніверситеті.

Беззмінний лідер слов'янського руху України. У травні 1992 року створив Цивільний Конгрес України, згодом перейменований у Слов'янську партію. Він також староста «Конгресу Російських організацій України» (із 1996 р.) і очолює «Союз православних громадян України».

В Україні виникла глибока ідеологічна криза: жодна з політичних програм, про які так багато шумить преса, не в змозі об'єднати суспільство. Праві і ліві, центристи і націоналісти, демократи і лібералі — всі погрузли у чварах і в кожного є своя, осколкова ідеологія, що виражає інтереси відокремлених соціальних груп.

Тим часом об'єднуюча ідея в Україні є — це слов'янська ідея. Її сила полягає в тому, що більшість громадян країни — слов'яни. У країнах СНД також багато представників цього етносу, особливо в Росії, Білорусі і Казахстані. А слов'янський світ у цілому нараховує понад 300 мільйонів чоловік, які проживають у 12 слов'янських державах.

Слов'янський рух має давні традиції, йому понад 150 років, а якщо брати від самих витоків, то більше тисячі. На відміну від марксизму, лібералізму та інших «ізмів», що прибилися до нас із Заходу, слов'янська ідеологія споконвіку наша й увібрала в себе все найкраще, що було на Русі. Ми борсаємося в пошуках виходу з глухого кута, прислухоючись до західних порадників, таких як МВФ і Всесвітній банк, руйнуючи Україну та втягуючи її в боргову яму, в той час як рішення всіх проблем у нас під ногами. Точніше, воно в нас самих. Ми повинні повернутися до традиційних для слов'ян цінностей і будувати економіку, орієнтовану на власні ресурси та співробітництво слов'янських держав. Нам чужий західний індивідуалізм, що нав'язується під виглядом «загальнолюдських цінностей». Слов'яни століттями вели общинний спосіб життя і господарювання, вони цінували артільну працю, їм завжди були властиві колективізм і любов до ближнього. Наші предки не поділяли людей на своїх і чужих по крові. Хто прийняв їхню віру і мораль, хто оцінив широчінь і чуйність їхньої душі, той і сам слов'янин, незалежно від свого походження. Слов'яни нерідко ставали жертвою своєї добродушності й гостинності, але в періоди розрух і бідувань завжди вміли згуртуватися і вистояти завдяки самовідданості і безприкладному героїзмові.

Немає сумнівів, що слов'янський світ вистоїть і в сьогоднішній смуті. Незліченні багатства землі, які становлять третину світових запасів, величезна територія, що дає змогу ефективно розвивати внутрішній ринок, обдарований народ з високим рівнем освіти, а головне невичерпні ресурси слов'янського духу — усе це допоможе не тільки стати на ноги найближчими роками, але і повернути лідируючі позиції у світі.

Ми, слов'яни, які проживають в Україні, маємо зрозуміти, що нам потрібно:

• Навести порядок у країні, покінчити з корупцією і бандитизмом на всіх рівнях, починаючи з державного. Встановити жорсткий контроль знизу:

запровадити механізм відкликання депутатів і Президента, забезпечити незалежність судів. Має бути відповідальність політиків за прийняті рішення:

свідомий курс на розвал економіки — такий самий кримінальний злочин, як шахрайство і грабіж.

• Пріоритет закону і невідворотність кари. Зайвий гуманізм стосовно злочинця є негуманність стосовно жертви. Скасування страти в умовах, коли громадяни бояться кримінальників більше, ніж закону, — передчасний і небезпечний крок.

• Відповідальність держави перед своїм народом. Знецінені інфляцією й украдені трастами вклади населення, невиплачена зарплата — все це державний борг, що має бути повернений повністю і з відсотками. Держава, що не платить борги, не має права на існування.

• Здоровий патріотизм. Любов до своєї Батьківщини, а не національне чванство. Розуміння того, що держава незалежна лише настільки, наскільки незалежна її економіка. Незалежну економіку може дати тільки реальна інтеграція з країнами СНД, а також Слов'янський Союз, створений шляхом входження України в Союз Білорусі і Росії.

• Усвідомлення того, що головну небезпеку світові сьогодні несе прагнення США і НАТО до світового панування. Геополітичні відносини з Заходом потрібно будувати через структури Слов'янського Союзу, СНД і широкої коаліції антинатовських держав (Китай, Індія й ін.).

• Влада праці, а не тіньового капіталу.

• Самоврядування від підприємства до регіону. Розумний федералізм. Безпосередня участь громадян у керуванні державою. Діяльність підприємств і держави, і приватних має бути прозорою для трудових колективів.

• На злодійській моралі здорового суспільства не побудуєш. Тому: кадрова політика з урахуванням моральних якостей керівника. Оцінка його діяльності — на основі довіри народу.

• Суспільство соціальної справедливості, де під справедливістю розуміється не горезвісна зрівнялівка, а одержання заробітної плати і володіння власністю виключно відповідно до трудового внеску.

• В економіці розумне поєднання ринку і державного регулювання. Ставка на власні сили і здоровий глузд. Підтримка усіх форм власності. Зниження податків до рівня, коли вигідно чесно працювати і їх сплачувати. Відмова від системи кодування громадян і тотального стеження за кожним. Проведення тільки тих реформ, що поліпшують життя людей. Пріоритет виробничої сфери над комерційною. Пріоритети держави: військово-промисловий комплекс, важка промисловість, залізничний і повітряний транспорт, енергетика, охорона здоров'я і система освіти.

• Професійна армія як основа національної безпеки. Краще мати невелику боєздатну армію, ніж велику і таку, що розвалюється. В армії мають служити добровольці, а матері не повинні боятися призову своїх дітей, як страшного суду. Загальний військовий обов'язок — тільки під час війни, якої не повинно бути ніколи.

• Відродження духовно-моральних цінностей слов'янської цивілізації. Заслін примітивній масовій культурі, що йде із Заходу і розтліває наших громадян, особливо підростаюче покоління.

• Повернення слов'янських традицій у сім'ї. Материнство — важка праця, що потребує гідної винагороди. Сім'я, старі і діти — головний адресат соціальної допомоги.

• Захист Української Православної Церкви (на чолі з Володимиром Сабоданом) від розкольників. Повернення храмів та іншого майна. Свобода совісті не має означати свободи для нечесних закордонних місіонерів і тоталітарних сект.

• Вільні і правдиві засоби масової інформації. Свобода слова — це насамперед відповідальність, а не право на наклепи. Слово — небезпечна зброя. Для забезпечення захисту нашої моралі витіснення з інформаційного простору України західних ЗМІ і заміна їх вітчизняними, а також ЗМІ інших слов'янських держав.

• Дбайливе ставлення до всіх продуктів слов'янської цивілізації. Відмова від дискримінації в питаннях мови і культури. Рівноправність російської й української мов, закріплена на законодавчому рівні.

• Безкоштовні освіта і медичне обслуговування. Суспільство рівних стартових можливостей.

Голова — фігура самостійна чи підконтрольна

Муніципальна реформа триває. Кінцевий результат не визначено

Самоврядування

Одним з найконфліктніших питань у процесі здійснення муніципальної реформи стало визначення правового статусу сільських, селищних, міських голів. Воно необхідне насамперед тому, що Конституція України не містить норм, які окреслюють статус сільського, селищного, міського голів. З огляду на те, що сільський, селищний, міський голови є чільними посадовими особами відповідних місцевих територіальних громад, їхній статус, згідно з конституційною нормою, підлягає нормативному визначенню на рівні закону.

Саме задля цього необхідне прийняття такого закону, в якому вичерпно встановлювалися б не лише повноваження відповідних посадових осіб, але й порядок їх здійснення, гарантії діяльності голів, їхня відповідальність та низка інших питань.

Вважаємо, що від адекватного визначення статусу місцевих голів залежатиме і сам принцип взаємовідносин у системі місцевого самоврядування, який законодавець вважатиме більш прийнятним для України: «сильна рада — слабкий голова» чи «слабка рада — сильний голова»?

Необхідність якнайшвидшого та, за можливістю, оптимального визначення статусу місцевих голів є нагальною з таких причин.

До 1996 р. законодавством України не було передбачено посад сільських, селищних, міських голів. Натомість були голови відповідних рад, статус яких нічим не відрізнявся, з одного боку, від статусу депутатів цих рад, а з другого — від статусу голів районних і обласних рад.

Відсутність статутного закону місцевих голів негативно позначається під час перебігу виборчих кампаній — парламентських і президентських. Достатньо проаналізувати норми виборчого законодавства, щоб переконатися, що формування дільничних, окружних виборчих комісій, забезпечення умов їхньої діяльності, а також складання списків виборців здійснюються значною мірою під впливом сільських, селищних, міських голів відповідними радами. Отже, розв'язання цих питань залежить від форми взаємодії між головою та радою: чи буде голова нав'язувати одноосібну волю раді, чи рада зможе виявляти достатню самостійність. На жаль, виборче законодавство здебільшого не усуває можливої колізії. Неподиноким є випадки, коли під час виборів спрацьовувала саме конфліктна модель взаємин між головою та радою.

Дотепер не припинилися спроби знівелювати статус сільських, селищних, міських голів та відновити єдину вертикаль влади на місцевому рівні. Прикметно, що у цієї загрози є два джерела:

спроба відновити «радянську матрьошку» з підпорядкуванням нижчестоящих голів вищестоящим, що виходить від лівих угруповань, у тому числі представлених у парламенті. Можливо, саме тому вони не поспішають змінити навіть назву Закону «Про статус депутатів місцевих рад народних депутатів», сподіваючись на реставрацію єдиної системи рад;

спроба керувати сільськими, селищними, міськими головами з боку районних та обласних державних адміністрацій, оскільки голови очолюють за посадою виконавчі органи ради, які неминуче мають контактувати з органами виконавчої влади (передбачається механізм делегування повноважень органів виконавчої влади виконавчим органам сільських, селищних, міських рад, які очолюють відповідні голови, що зумовлює їх підконтрольність відповідним органам виконавчої влади). Ця небезпека виходить з центральних структур виконавчої влади та з адміністрації Президента України.

Наявне сьогодні зволікання з прийняттям статутного закону щодо місцевих голів не виправдовується жодними міркуваннями та є істотною перешкодою на шляху до запровадження ефективно діючої системи місцевого самоврядування в Україні.

Колізії довкола статусу сільських, селищних, міських голів

Гострота проблеми врегулювання статусу сільських, селищних, міських голів обумовила її колізійність і в політичному, і в правовому сенсі. Розв'язання цих колізій на правовому рівні оптимізувало б взаємини між органами і посадовими особами місцевого самоврядування.

Конфлікти проявилися ще на етапі підготовки та впровадження Закону «Про місцеве самоврядування в Україні». У законі зазначалося, що сільські, селищні, міські голови підзвітні і підконтрольні відповідній раді. Така формула, з точки зору опонентів цього закону, не відповідала ст. 141 Конституції, згідно з якою відносини щодо підзвітності і підконтрольності поширюються лише на голів районних та обласних рад, оскільки вони обираються зі складу депутатів. Сільські, селищні, міські голови, на думку прихильників цієї точки зору, вже за самою назвою мають самостійний статус і, найголовніше, обираються територіальними громадами, перед якими є відповідальними і яким підзвітні та підконтрольні. З огляду на це доходили висновку, що голова — самостійна фігура в системі місцевого самоврядування, не підзвітна і не підконтрольна раді. З цим не погодився Президент. Зважаючи на його зауваження, парламент вніс зміни до закону, передбачивши, що голова лише відповідальний перед радою, але не підконтрольний і не підзвітний їй. Отже, виходить, що рада має свої виконавчі органи, але їх очолює особа, не підзвітна і не підконтрольна раді. Мало того, що за такого підходу логіка відсутня, це ще й суперечить Європейській хартії про місцеве самоврядування.

Аналогічна ситуація спостерігається з достроковим припиненням повноважень голів. Згідно з законом повноваження голів достроково припиняються за рішенням місцевого референдуму або за рішенням відповідної ради, прийнятим не менш як двома третинами депутатів від загального складу ради. Це положення, з точки зору опонентів закону, не відповідає за змістом ст. 141 Конституції України, якою передбачено, що голову обирає територіальна громада. З цього випливає, що саме вона і має виняткове право достроково припинити його повноваження.

Ухвалення довгоочікуваного Закону «Про столицю України — місто-герой Київ» так само спричинило колізії у частині, що стосується статусу міського голови. Законом, зокрема, передбачена можливість суміщення цієї посади особою, яка одночасно є головою Київської міської державної адміністрації. Але відповідно до Закону «Про місцеве самоврядування в Україні» міський голова не може суміщати свою службову діяльність з іншою посадою, в тому числі на громадських засадах.

Отже, і у випадку зі статусом київського міського голови простежується суперечність.

Техніко-юридичні підходи до врегулювання статусу сільських, селищних, міських голів

Наприкінці 1998 р. для розгляду у Верховній Раді України автором був підготовлений законопроект «Про статус сільського, селищного, міського голови». На необхідності прийняття такого закону неодноразово наголошували фахівці з питань місцевого самоврядування.

Однак законопроект не дістав належної підтримки. Але істотнішим є те, що відтоді парламент навіть не звернувся до проблеми усунення прогалин у механізмі правового врегулювання статусу сільських, селищних, міських голів. Законопроект просто був заблокований. Водночас нам видається, що прийняття відповідного закону є вельми актуальною проблемою з огляду на викладені вище міркування.

Існують два основні техніко-юридичні підходи до врегулювання статусу сільських, селищних, міських голів: розв'язання проблеми через ухвалення окремого закону або за іншим варіантом — внесення відповідних норм до чинного Закону «Про статус депутатів місцевих рад народних депутатів» шляхом викладу його назви в новій редакції — «Про статус сільських, селищних, міських голів та депутатів місцевих рад» (ми не розглядаємо тут варіант істотного доопрацювання Закону «Про місцеве самоврядування в Україні»).

Кожен з цих варіантів має свої переваги. Наприклад, аргументи на користь прийняття окремого закону такі:

посадові особи, котрі обираються населенням на основі прямого і рівного виборчого права, у правовому полі України мають визначений окремим законом статус;

необхідність досягти чіткості правового врегулювання даної проблеми.

Отож, Закон «Про статус сільських, селищних, міських голів» має бути ухвалений якнайшвидше, щоб заповнити істотну прогалину в правовому забезпеченні організації та функціонуванні місцевого самоврядування в Україні.

В'ячеслав КОВАЛЬ,
народний депутат України, член Комітету з питань державного будівництва, місцевого самоврядування та діяльності рад.

Думки з приводу

Павло Іванович хоче повернутися

Павло Лазаренко звернувся до Верховної Ради з клопотанням вилучити з постанови ВР про притягнення його до кримінальної відповідальності та арешт від 18 лютого ц. р. слова «та арешт». Натомість Павло Іванович обіцяє віддатися в руки вітчизняному правосуддю. Чи вірогідна згода парламенту? Чи не викликано прагнення Лазаренка повернутися в Україну бажанням фінансувати когось із кандидатів у Президенти?

Олександр ТКАЧЕНКО, Голова Верховної Ради:

— Павло Іванович просить зняти з себе арешт з одним мотивом: інакше з ним розправляться ще до суду. Він згоден віддатися властям, нехай вони ведуть слідство. І хоче розповісти не лише про свою вину, а й про те, хто йому допомагав. Це його право як громадянина. Я написав резолюцію на листі П. Лазаренка і направив його трьом комітетам: з депутатської етики (Омеліча), правоохоронному (Кармазіна), правовому (Сіренка) та юридичному управлінню ВР. Яке рішення приймуть усі три комітети, сьогодні складно передбачити. Як визначиться парламент — тим паче. Бо це залежить від багатьох чинників, один із яких саме той, що Павло Іванович, повернувшись в Україну, може фінансувати когось із кандидатів. Думаю, парламент повернеться до цього питання не раніше першої половини жовтня.

Віктор ОМЕЛІЧ, голова Комітету ВР з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи ВР:

— 6 вересня це питання було порушено перед Головою ВР. А 9 вересня ми розглянули його на комітеті й прийняли позитивне рішення. «За» проголосували 13 із 14 присутніх членів комітету, один утримався.

Як вирішить парламент, складно сказати. Розгляд справи Лазаренка в суді Сан-Франциско перенесено з 1 жовтня на 27-ме. Таке перенесення може тривати і п'ять, і десять років.

Павло Івановчи розуміє, що його прохання непросте. Якщо ми знімаємо арешт, він знімає питання про політичний притулок. Це дає йому можливість повернутися в Україну, бо він випущений під заставу, і попросити правосуддя визначитися: чи справді він винний, чи ні.

Григорій ОМЕЛЬЧЕНКО, народний депутат України, голова депутатського об'єднання «Антимафія»:

— Якби 18 лютого, коли парламент розглядав подання Генпрокуратури, Павло Іванович з'явився на сесію і, як зараз пише у заяві, «сказав усю правду», переконаний: тоді ВР дала б лише згоду на притягнення до кримінальної відповідальності. А щодо арешту депутати утрималися б.

З юридичної точки зору, навіть якщо ВР скасує рішення про арешт П. Лазаренка, США не мають права дозволити йому безперешкодно виїхати до України. Бо у них є міжнародний ордер швейцарського правосуддя на арешт і видачу Лазаренка до Швейцарії.

Однак я переконаний, що разом із Павлом Лазаренком повинен відповідати і Президент України Леонід Кучма. У парламенті я виступлю ще з такою пропозицією: обміняти Лазаренка на Волкова. А якщо американці попросять «у доважок» ще когось, у мене є кандидатури.

✓ Фотофакт

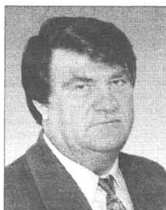
Чудовий подарунок — нову школу — отримали мешканці житлового масиву Північний у Миколаєві.

Фото Олександра КРЕМКА (ДІНАУ).

Народний депутат України, професор Михайло ПАВЛОВСЬКИЙ:

Леонід Кучма

Передвиборні перегони за посаду Президента України вступили у свої права. Підлеглі засоби масової інформації нав'язують нам Кучму і тільки Кучму. Уся структура виконавчої влади стрепенулася і бореться за владу, бо, як писав лауреат Нобелівської премії американський економіст Самуельсон, «нормальна влада бореться за нормальний стандарт життя, а ненормальна влада бореться за владу». Серед п'ятнадцяти кандидатів двоє обіймають найвищі у державі посади — Олександр Ткаченко та Леонід Кучма.

Спробую дати, спираючись на економічну науку, відповідь на такі чотири запитання:

1. Куди веде нас своїм «незмінним курсом» Л. Кучма?

Що пропонує нам О. Ткаченко.

2. Хто вони як політики: ліві, праві чи центристи?

3. Чи має сенс Л. Кучма, коли стверджує, що національна ідея в Україні «не спрацювала»?

Чи, може, має рацію О. Ткаченко, який спирається на національні інтереси та національну ідею?

4. До чого веде «незмінний курс реформ» Л. Кучми: до втрати чи до зміцнення економічної незалежності?

У чому вбачає О. Ткаченко зміцнення державності та розвиток народу?

Для того щоб дати відповіді на ці запитання, проаналізую, куди ми йдемо «незмінним курсом реформ» Л. Кучми та що нам пропонує О. Ткаченко в Національній програмі відродження України.

Отже, куди нас веде Леонід Кучма?

«Незмінний курс реформ» Леоніда Кучми, нав'язаний Міжнародним валютним фондом та Світовим банком, має за мету побудувати вільний ринок за моделлю А. Сміта (XVIII ст.) та чиказької школи (XIX ст.) на основі однофакторної моделі: максималізація прибутку за будь-яку соціальну ціну. Основні вимоги МВФ — відлучення держави від втручання в економіку, тотальна приватизація та повна відкритість і лібералізація економіки. Отже, якщо в розвинених країнах вільний ринок — уже данина історії, то для Леоніда Кучми — мета діяльності. Тобто він веде нас у XVIII ст. з точки зору економічної моделі: Може, він і хотів би вистрибнути з цієї моделі, та хто ж йому дасть?!

На помилковість неукраїнської програми «шокової терапії» МВФ та СБ, яку реалізує в життя український Президент, не раз вказували серйозні вчені-економісти з різних країн.

Зокрема, Леонід Кучма робить ставку на лібералізацію зовнішньоекономічної діяльності як основний механізм розвитку. А серйозні вчені довели: **якщо в світі будь-яка країна, особливо мала, перебуває у кризі, а її уряд проводить політику лібералізації зовнішньоекономічної діяльності, то своє виробництво вона не відродить навіть теоретично.**

На прикладі України, за результатами «реформ» Л. Кучми, добре видно справедливість цього висновку. Досить сказати, що за роки «реформ» Україна втратила більш як 70% свого економічного потенціалу. Для порівняння: під час Великої Вітчизняної війни Україна втратила 40% свого економічного потенціалу. Отже, економічна війна Заходу, проведенню якої на терені України сприяв, сприяє і хоче й надалі сприяти (звісно, якщо його народ обере) Президент України Л. Кучма, за своїми наслідками не поступається прямій агресії. Сьогодні в нас тих урядовців, хто має здоровий глузд та почуття патріотизму і звертає увагу на згубність курсу реформ за рецептами МВФ та СБ, негайно звільняють з роботи (згадаймо недавнє звільнення першого віце-прем'єр-міністра України В. Куратченка тільки за постановку питання про корекцію курсу реформ в інтересах України).

Демократичних методів управління режим Л. Кучми не визнає. Не випадково Президент та його уряд створюють перепони прийняттю Верховною Радою засад внутрішньої та зовнішньої політики. Курс Л. Кучми за своїми наслідками має всі ознаки **економічного геноциду проти власного народу.** За доказами далеко ходити не треба: за роки «успішних реформ» населення України зменшилося на два мільйони чоловік. Смертність удвічі перевищує народжуваність. 82% населення — за межею бідності. І все це — в Україні, земля якої здатна прогодувати 250 млн. чоловік.

Створено й усі передумови для тоталітарного режиму. Відомо: економічною основою подібних режимів є такий стан економіки, коли влада та власність переплітаються. У нас тіньова економіка породжує клани, корупцію та економічну злочинність, що контролюють сьогодні в Україні більш як 60% коштів. Ці теж «досягнення курсу реформ» Л. Кучми.

Поліцейські держави — основа тоталітарного режиму. Маємо й тут усі ознаки: більш як 1 млн. працівників силових структур захищають режим Л. Кучми. Збройні сили України — майже втричі менші за поліцейські. Бо солдати не підуть проти власного народу, а силовики, як показали розправи з учасниками похорону Патріарха, з шахтарями та інші сумні приклади, виконають будь-який антиконституційний наказ. В Україні є кому боротися із власним народом. А от чи зможе голодна і недостатньо озброєна армія, яка до того ж є порівняно однією із найменших в Європі, протистояти зовнішнім ворогам, — владу значно менше цікавить.

Тоталітарні режими у засобах масової інформації встановлюють цілковиту монополію влади. І це вже є в Україні. За тоталітарних режимів зомбованому, заляканому населенню нічого не лишається, як одностайно підтримувати вождя. І в нас «одностайно» тягнуть у Президенти безальтернативного лідера таких «бажаних» для населення «реформ». З раннього ранку до пізньої ночі збори виборців змагалися, хто раніше висуне Л. Кучму.

За тоталітарного режиму Сталіна ми мали «рабство з кайданами» — табори, Соловки, Сибір, голодомор. За режиму Кучми маємо «рабство без кайданів» —переповнені тюрми, суцільне безробіття, безнадія і страх за майбутнє, півмільйона українських жінок, у прямому розумінні слова, — у рабстві в розвинених країнах, 82% населення — за межею бідності, десятки тисяч безпритульних дітей, жебраків та бомжів. Україна — вже світовий лідер за інтенсивністю захворювання на туберкульоз — хворобу бідних. І за цих умов у Кучми вистачає совісті просити народ обрати його ще на п'ять років. Президентом України, «щоб довести реформи до кінця». Природно постає запитання: до якого кінця?

Такого відречення від прогресивного розвитку, від власного виробництва, науки та освіти, яке започатковане при Л. Кучмі, історія людства, певно, ще не знала. І тому «успіхи реформ» Л. Кучми дивують світ і відлякують його від України.

Отже, «незмінний курс реформ» — шлях до національної катастрофи, на периферію світового господарства, до кола слаборозвинених країн.

Що пропонує Олександр Ткаченко?

У Національній програмі відродження України, розробленій великою групою фахівців-патріотів під керівництвом О. Ткаченка, ставиться мета: **не повертатися назад до жодних із крайнощів розвитку суспільства: ні до класичного (дикого) капіталізму, ні до державного соціалізму, а рухатися вперед до змішаної економіки, в коло розвинених держав, до регульованих державою соціально орієнтованих ринкових відносин.**

Курс реформ Олександра Ткаченка враховує світовий досвід і, зокрема, досвід реформ Китаю, шляхи виходу із кризи Японії, США, повоєнної Німеччини та успіх азіатсько-тихоокеанських «тигрів». Наприклад, у процесі реформ Китай встановив світовий рекорд: подвоєння обсягу виробництва на душу населення за 10 років (Японії потрібно було 47 років, США — 50 років); збільшення тривалості життя з 35 років одразу після війни до 72 (чоловіки) та 82 (жінки). У нас за роки «реформ» скорочення тривалості життя — на 14 років.

У програмі Олександра Ткаченка обгрунтовано такі ринкові реформи, які приведуть (як у США) до відновлення робочих місць в Україні, до відродження наукоємних виробництв (як у Японії, Німеччині) та зростання тривалості життя населення (як у Китаї).

Світовий досвід показує: всі, хто досягнув економічного успіху, ніколи не співпрацювали із Міжнародним валютним фондом та Світовим банком. Усі жили власним розумом і діяли в інтересах свого народу.

Тому О. Ткаченко пропонує переглянути умови співпраці із МВФ та СБ на користь та в інтересах України, використовуючи досвід Чехії, Словенії тощо.

Таким чином, запропонований О. Ткаченком новий курс ринкових реформ в Україні — шлях до розвинених держав на основі своєї, української економічної моделі з урахуванням прогресивного досвіду розвинених держав, але без іноземних радників-консультантів, яких так багато в адміністрації Президента Л. Кучми та його уряді.

Лівий, правий, центрист...

Сьогодні модно бути центристом. Тому відповідні засоби масової інформації вважають Л. Кучму центристом. Перед ними завдання: створити О. Ткаченку образ ворога української державності. І вони відносять його до крайніх лівих. А як воно насправді?

Якщо дотримуватися структури західної демократії, то потрібно вирізняти чотири типи політичних партій чи течій. В центрі: лівоцентристські та правоцентристські партії чи течії. Вони відстоюють модель змішаної економіки і спираються на численний середній клас (більш як 70% населення), що становить собою дрібного власника та людей кваліфікованої праці —кваліфікованого робітника, вченого, інженера, вчителя, лікаря, юриста, військовослужбовця, державного службовця тощо, які мають гідну заробітну плату.

У цілому лівоцентристські та правоцентристські партії створюють соціал-демократичну та християнсько-демократичну течії в політиці. Перші, підтримуючи середній клас, надають перевагу людям кваліфікованої праці, другі — дрібному власникові. Загалом і ті, й інші відстоюють модель змішаної економіки — модель розвинених країн.

Крайньоліві партії чи течії надають перевагу державному соціалізмові і, отже, схиляються до відстоювання одних із крайнощів розвитку суспільства. Крайньоправі партії та течії надають перевагу приватній власності і, отже, схиляються до відстоювання ідеї абсолютно вільного ринку як основного інституту суспільства.

Якщо ми хочемо потрапити до кола розвинених держав, то для України однако безперспективні і крайньоліві, і крайньоправі течії в політиці.

А тепер визначимо, до якої течії потрібно віднести двох кандидатів у Президенти — Л. Кучму та О. Ткаченка.

Оскільки Леонід Кучма відстоює курс МВФ та СБ, тобто курс на вільний ринок, на класичний капіталізм, то він однозначно є не тільки прибічником, а й ідеологом крайньоправої течії в політиці. А ця течія може затягти Україну тільки на периферію світового господарства. Вважати Л. Кучму центристом немає жодних підстав. З таким Президентом, отже, одна перспектива — занепад.

Олександр Ткаченко у своїй програмі ринкових реформ надає перевагу відродженню виробництва на основі кваліфікованої праці і високих технологій. Він відстоює змішану економіку, що є основою моделі розвинених країн.

чи Олександр Ткаченко?

Отже, відповідно до схеми західної демократії, Олександра Ткаченка треба віднести до політичних діячів лівоцентристських поглядів та переконань.

Підтримка народом саме таких лідерів, як Олександр Ткаченко, дасть можливість Україні звернути з хибного шляху реформ Леоніда Кучми та перейти на новий курс ринкових реформ, що виведуть Україну в коло розвинених держав.

Ставлення Леоніда Кучми та Олександра Ткаченка до національних інтересів та національної ідеї

Це Леонід Кучма сказав: «національна ідея в Україні не спрацювала». А чому ж тоді США вважають, що «національні інтереси США є в усьому світі»?

Національна ідея, що реалізується через національні інтереси, — ознака розвинених держав. А Л. Кучма веде своїм «незмінним курсом реформ» не туди, а в коло слаборозвинених держав. Отож не «національна ідея в Україні не спрацювала», а її зрадив лідер псевдореформ.

Національна ідея не сприймається жодною з крайнощів розвитку суспільства. У державному соціалізмі її витісняє ідея інтернаціоналізму, в інших крайнощах — класичному капіталізмі — її пригнічує ідея глобалізації, відкритості та лібералізації. **Для національної ідеї залишається єдиний простір — посередині між крайнощами**, а це — простір розвинених держав.

Національна ідея, національні інтереси — і пам'ять про минуле, і проблеми сьогодення, і мрія про майбутнє, і зміцнення державності заради розвитку нації, і підвищення добробуту кожної родини як основи нації.

Із самого початку своїх реформ Леонід Данилович з допомогою іноземних радників-консультантів, які, звісно, відстоюють національні інтереси своїх країн, спочатку спростив, вихолостив національну ідею, а потім її скомпрометував та зрадив.

Л. Кучма справді говорив на початку реформ про творення держави, але забував про розвиток нації, нехтував інтересами широких верств населення. Більше того, допустив, як було показано вище, економічний геноцид проти українського народу і, отже, проти нації.

Національна ідея — і на перешкоді руху назад до державного соціалізму, і — до класичного (дикого) капіталізму (вільного ринку).

Оскільки Заходу не потрібна сильна Україна —конкурент, потрібна слабка та слухняна, як сировинний придаток та ринок збуту їхніх товарів, а національна ідея стоїть на перешкоді, то через свої засоби масової інформації (іноземцям належить чималий пакет акцій на всіх центральних нібито українських каналах), через Президента, який не сміє діяти і приймати незалежні від МВФ та СБ рішення, не мав і не має своєї економічної політики, вони скомпрометували та сплюжили національну ідею в Україні. Їм це вигідно. Бо коли немає української національної ідеї на теренах України, то обов'язково пошириться у нас національна ідея та національні інтереси Заходу, країн, що поглинули внутрішній ринок України. І в нас уже — їхній залежалий харч, їхній одяг, їхня низькопробна маскультура, насаджуються їхні стереотипи.

Усе це теж є ще одним досягненням радикальних економічних «реформ» Л. Кучми.

Олександр Миколайович Ткаченко, на противагу Леоніду Даниловичу Кучмі, в основу Національної програми відродження заклав національні інтереси та національну ідею.

Він пропонує такі ринкові реформи, які вестимуть Україну до розвинених держав, бо його програма відображає всі ознаки розвинених держав, тому в нього національна ідея працює. Більше того, в його програмі національна ідея — і ідеологія, і філософія, і економічна політика держави.

Це не якась абстрактна ідея «вільного ринку», а такі ринкові перетворення, які зберігають економічну і, отже, політичну незалежність України, зберігають керованість в економіці, політиці та культурі, насичують ринок власними товарами, створюють робочі місця не на Заході, а в Україні, вирішують проблеми мови та національних меншин, забезпечують добробут широких верств населення, кожної родини в кожному куточку України, а не споглядання чужого добробуту на екранах телевізорів.

Отже, для Л. Кучми національна ідея не має жодної цінності, бо вона за його правління «не спрацювала». А для О. Ткаченка національні інтереси, національна ідея — мета, ідеологія, головний механізм становлення державності та розвитку нації.

Чого чекати від «незмінності курсу реформ» Леоніда Кучми та програми національного відродження України Олександра Ткаченка?

Курс реформ Л. Кучми — у внутрішній економічній політиці:

— знищення виробництва України через передчасну лібералізацію та штучно створену проблему неплатежів;

— відречення від власного науково-технічного та технологічного потенціалу;

— надання переваги іноземним товарам;

— надання переваги рекомендаціям іноземних радників-консультантів Президента та уряду;

— руйнація основної ланки ринку «товар—гроші—товар» через побудову антиринкової банківської системи в межах України;

— сприяння розвитку кланів, тіньової економіки і, отже, організованої економічної злочинності та корупції.

У соціальній та духовній сферах:

— декларація прав окремої людини і руйнація основ для їх забезпечення;

— боротьба проти добробуту власного народу (знецінення заощаджень населення, пограбування через трасти, тотальна «прихватизація», знищення системи охорони здоров'я, невиплата зарплат, пенсій та стипендій, зниження життєвого рівня населення);

— сприяння експансії масової західної культури, бездуховності, жорстокості, аморальності, за якими —духовний занепад нації і втрата нею можливості свідомої боротьби за національні інтереси;

— приниження інтелекту нації, щоб Україна могла тільки споживати західні товари, але не була здатною розробляти конкурентоспроможну наукоємну продукцію;

— скорочення соціальних виплат, пенсій та стипендій (встановлення незабаром, згідно з вимогами меморандуму МВФ, пенсійного віку для чоловіків — 65 років, жінок — 60, за середньої тривалості життя чоловіків — 56 років, жінок — 59);

— зміна цінностей у суспільстві:

— виховання зневаги до праці та нехтування кваліфікованої праці робітника, селянина, вченого, інженера, агронома, вчителя, лікаря, військовослужбовця тощо;

— шана до багатства, незалежно від того, як його здобуто;

— основна пропагована мета діяльності людини — збагачення за будь-яку ціну. Кращі люди в Україні вже тепер визначаються не за фахом, не за професійною майстерністю, а за багатством. Вельми часто — вкраденим.

У зовнішній політиці:

— відсутність незалежної позиції та лінії поведінки;

— визнання України державою без власного обличчя, якій можна нав'язати будь-які умови: закриття Чорнобильської атомної станції, відмова Л. Кучми під тиском США від іранського замовлення в 1 млрд. дол. для харківського «Турбоатому», невміння відстояти свої економічні інтереси у взаємовідносинах з Росією, підписання угод, які ведуть до втрати робочих місць в Україні тощо;

— опосередкована підтримка створення робочих місць на Заході, а не в Україні;

— боргове закабалення України. Зовнішні борги становлять у бюджеті України на 1999 рік 40,7 %, а всі разом зарплати — близько 30 %, та й ті вчасно не платять.

У цілому «незмінний курс реформ» Леоніда Кучми — шлях до національної катастрофи, до втрати економічної і, як наслідок, політичної незалежності, економічний геноцид проти власного народу, створення загрози національній безпеці в усіх сферах. Усе це разом робить необоротним рух України до слаборозвинених держав.

Курс реформ Олександра Ткаченка, обгрунтований у Національній програмі відродження України

У внутрішній економічній політиці держави:

— розвиток власного виробництва, насичення внутрішнього ринку власними товарами за рахунок проведення політики протекціонізму (за прикладом розвинених держав) та вирішення проблеми платежів шляхом зміни банківської системи та встановлення необхідної маси грошей і відновлення її головної функції як засобів платежу; відновлення дії в Україні основної ланки ринку «товар—гроші—товар»;

— опора на власні сили, на власний науково-технічний та технологічний потенціал, опора на інтелект та якість робочої сили нації, їх відтворення і розвиток через власну систему освіти, науки та охорони здоров'я;

— боротьба з тіньовою економікою через ефективну та справедливу податкову систему, через руйнацію кланів, через зміну банківської системи, відновлення керованості в економіці та фінансах.

У соціальній та духовній сферах:

— створення умов для забезпечення всіх прав окремої людини і колективних прав (прав національних меншин тощо);

— робота зі зростання добробуту суспільства та кожної родини через розвиток власного виробництва; збільшення ціни праці;

— введення відповідальності за ефективне використання власності в інтересах власних та суспільства (наприклад, не допускати виснаження грунтів, засмічення землі бур'янами через нехтування рекомендацій аграрної науки, скорочення робочих місць у процесі приватизації тощо);

— розвиток культури, духовності, освіченості населення на основі вітчизняних творів літератури, кіно, телебачення, радіо тощо з урахуванням менталітету та історії українського народу;

— повернення населенню заощаджень, забезпечення соціальних виплат на рівні, потрібному для достойної старості;

— збільшення купівельної спроможності населення через збільшення зарплат, пенсій та стипендій як необхідної умови підтримки власного виробництва;

— пропаганда цінностей розвиненого, цивілізованого суспільства; пошана до кваліфікованої праці робітника, селянина, вченого, вчителя, лікаря, інженера, агронома, військовослужбовця, бізнесмена, повага до чесно нажитої власності; багаті широкі верстви населення — багата держава.

У зовнішній політиці:

— відкритість суспільства, але з метою — реалізації економічної політики України, зростання добробуту народу, створення робочих місць у Україні;

— національні інтереси України — головна мета зовнішньоекономічної діяльності.

Взаємовигідні угоди, меморандуми без будь-якого диктату та переваги однієї із сторін.

Розвиток взаємовигідних двосторонніх угод із Росією та країнами СНД на основі великомасштабного договору з Росією, ратифікація якого в Російській Думі стала можливою завдяки насамперед діяльності Олександра Ткаченка. Цей договір — основа творення справді незалежної суверенної України.

Припинення наростання зовнішнього боргу та погашення старих боргів лише через зростання виробництва, а не через створення нових боргів за схемою курсу Л. Кучми.

У цілому новий курс реформ Олександра Ткаченка — це курс таких ринкових реформ, що забезпечують розвиток держави на основі високих технологій, за моделлю змішаної економіки, забезпечення умов національної безпеки в усіх сферах, це політика зростання добробуту широких верств населення, відновлення народжуваності та позитивний приріст населення України, це рух не назад, а вперед, у XXI століття разом із розвиненими країнами як рівноправний, рівноцінний партнер із своєю розвиненою економікою, культурою, високою мораллю та з повагою до менталітету українського народу.

Я не мав на меті когось переконувати емоціями чи загальними словами. Тому перед вами — факти і тільки факти. Зіставляйте, думайте, робіть власні висновки.

Арбитражный суд Херсонской области (325000, г. Херсон, ул. Горького, 18) возбудил дело о банкротстве от 28.08.98 г нр. 5/92-Б о банкротстве открытого акционерного общества «Чайка», (326400, г. Скадовск, Херсонской области, ул. Коммунаров, 75-А, расчетный счет 26002200131001 в Скадовском отделении АПБ «Украина», МФО 352156).

До уваги акціонерів Львівського ВАТ «ЕЛЕГАНТ»:

29 жовтня 1999 року о 12 год. у конференц-залі товариства за адресою: 29035, м. Львів, вул. Зелена, 147 відбудуться позачергові загальні збори акціонерів.

Порядок денний:

1. Збільшення статутного фонду товариства в зв'язку з індексацією основних фондів.

2. Внесення змін та доповнень до статуту товариства.

3. Різне.

Додаткова інформація:

Статутний фонд Львівського ВАТ «ЕЛЕГАНТ»збільшується у зв'язку з індексацією балансової вартості основних фондів відповідно до рішення загальних зборів акціонерів товариства від 26.03.1999 року протокол № 5 шляхом додаткової емісії акцій існуючої номінальної вартості.

Загальна сума додаткової емісії акцій становить 598056 грн.

Проект змін до статуту Львівського ВАТ «ЕЛЕГАНТ»:

Пункт 5.1. Статті 5 « Статутний фонд та акції товариства» викласти в наступній редакції:

5.1. Статутний фонд товариства становить 747570 грн. (сімсот сорок сім тисяч п'ятсот сімдесят гривень 00 коп.) Статутний фонд поділено на 2990280 штук простих іменних акцій номінальною вартістю 0,25 грн. (двадцять п'ять копійок) кожна.

Додатково випускається 2392224 простих іменних акцій номінальною вартістю 0,25 грн. кожна на 598056 грн.

Продажу акцій додаткової емісії товариство не здійснює. Усі акції додаткової емісії розподіляються серед акціонерів пропорційно до їх частки в статутному фонді товариства.

Початок отримання сертифікатів на додаткову емісію акцій з 15 лютого 2000 року, закінчення терміну отримання строком не обмежено.

Під час здійснення додаткової емісії для власників акцій не передбачається збитків, пов'язаних зі змінами статутного фонду. Початок реєстрації акціонерів — о 10 год. у конференц-залі товариства.

Правління закритого акціонерного товариства «Акціонерне товариство Дніпро Каолін» повідомляє про перенесення проведення загальних зборів акціонерів, які мали відбутися 14 вересня 1999 р. Оголошення про проведення загальних зборів було опубліковано в газеті «Голос України» № 139 (2141) від 30 липня 1999 р.

Загальні збори переносяться на 7 жовтня 1999 року та відбудуться о 10.00 за адресою: м. Київ, вул. Банкова,1/10, кв.15. Довідки за тел.: (044) 293-30-29 або 0567700 425.

Бланки доручень на отримання товарно-матеріальних цінностей № 711033 та № 711034 серії ЯАЦ вважати недійсними.

Список передплатників нашої газет

Вінницька область

1. Керамічна ваза.
Білик Дмитро Іванович — Тростянецький р-н, с. Ілляшівка.
2. Спортивний одяг із символікою товариства «Динамо».
Зозуля Василь Іванович — м. Вінниця, вул. П. Тичини, 5.
Семцов Григорій Дмитрович — Барський р-н, с. Глинянка.
3. Футбольний м'яч із автографами спортсменів-динамівців.
Вихристюк Н. Ф. — Бершадський р-н, с. Красносілка, вул. Леніна, 37.
4. Волейбольний м'яч із автографами спортсменів-динамівців.
Гринович Володимир Станіславович — м. Жмеринка, вул. Леніна, 7.
5. Сувенірний набір продукції Вінницького лікеро-горілчаного заводу.
Білоконський Є. Г. — Іллінецький р-н, с. Даньківка.
6. Набір художньої літератури редакційно-видавничого центру «Південний Буг».
Печак В'ячеслав Іванович — м. Немирів, вул. Івана Франка, 60.
По виграші звертатися: м. Вінниця, Скрипник Віктор Степанович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 32-40-16.

Волинська область

1. Вагонка 50 кв м.
Кутішевський Борис Олексійович — Маневицький р-н, с. Городок.
Ошуркевич І. М. — Горохівський р-н, м. Берестечко, вул. Дружби, 14.
2. Сувенір з лози.
Карпук М. П. — Шацький р-н, с. Прип'ять.
3. Сувенір із соломи.
Мороз Є. В. — м. Володимир-Волинський, вул. Сагайдачного, 12.
4. Набір меблів з лози.
Завгородній Г. В. — м. Луцьк, пр. Волі, 58.
5. Сувенірні набори.
Ратнюк Василь О. — м. Камінь-Каширський, вул. Ватутіна, 3.
Доценко Микола Олексійович — Рожищанський р-н, с. Любче.
Сидорук Іван Гурійович — м. Ковель, вул. Винниченка, 2.
Баран Степан Петрович — Старовижівський р-н, с. Брунетівка.
Сулік Василь Антонович — Любомльський р-н, с. Куснища-2, вул. Дружби, 114.
По виграші звертатися: м. Луцьк, Жижара Роман Зіновійович, тел. 4-10-83, 4-02-49.

Дніпропетровська область

1. Пилосос «Ракета-30».
Кротенков Б. А. — м. Павлоград, вул. К. Маркса, 31.
Тяпкін Г. Д. — м. Дніпропетровськ, пр-кт. Гагаріна, 108.
Іщук Іван Трохимович — м. Зеленодольськ, Апостолівський р-н, вул. К. Маркса, 21.
2. Набір емальованого кухонного посуду (16 предметів).
Понизов Євген Кузьмич — м. Першотравенськ, вул. Театральна, 6.
3. Побутовий водоочисник «Аквілегія».
Тягло Леонід Семенович — м. Дніпропетровськ, вул. Щитова, 97.
Распутний Іван Якович — м. Орджонікідзе, вул. Дніпровська, 13.
Молдован Г. С. — м. П'ятихатки, вул. Українська, 27.
По виграші звертатися: м. Дніпропетровськ, Нечипоренко Микола Миколайович, вл. кор. «ГУ», тел. 68-46-34.

Донецька область

1. Цегла (4 тисячі штук).
Оришко Альберт Петрович — Красноармійський р-н, с. Новоолександрівка, вул. П. Ангеліної, 54.
Алексеєнко Олександр Федорович — Красноармійський р-н, с. Гродівка, вул. Димитрова, 130.
2. Продуктовий набір.
Дудка П. П. — Волноваський р-н, с. Свободне.
Дем'яненкова І. М. — м. Маріуполь, вул. Шевцової, 6.
Налесний О. Г. — Володарський р-н, с. Бойове, вул. Щорса, 2.
Храпський Олександр Семенович — м. Волноваха, вул. Короленка, 134.
Репніков Олександр Степанович — м. Маріуполь, вул. Володимирська, 2.
3. Комплект книг кримінальної тематики.
Шульга М. І. — Новоазовський р-н, КСП «Приморське», вул. Радянська, 17.
Скрипник Григорій Васильович — м. Торез, вул. Псковська, 18.
Баглай Павло Федорович — м. Донецьк, вул. Університетська, 54.
По виграші звертатися: м. Донецьк, Кущ Ліна Володимирівна, вл. кореспондент «ГУ», тел. 94-08-61.

Житомирська область

1. Вироби з кришталю.
Петрук Євген Федорович — м. Коростишів-220, вул. Червона площа, 1.
Василюк П. П. — Баранівський р-н, с. Мирославль.
Іскоросченська Ольга — Володимир-Волинський р-н, с. Нова Борова, вул. Макаренка, 4.
Завальнюк Петро Михайлович — Радомишльський р-н, с. Клен.
Шустов І. С. — м. Овруч, вул. 50 років Жовтня, 29.
Пискун Марина Никифорівна — Любарський р-н, с. Юрівка, вул. Садова, 19.
2. Швейні вироби для жінок.
Коваль В. А. — Андрушівський р-н, с. Бровки-1.
Костюк А. Д. — Ружинський р-н, с. Вчорайше.
Закушло Валерій Антонович — Коростенський р-н, с. Каленське, вул. Потапова, 62.
Козлов Іван Іванович — Лугинський р-н, с. Червона Волока.
Кузьміна Т. І. — Чуднівський р-н, с. Степківці.
По виграші звертатися: м. Житомир, Кавун Олексій Дем'янович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 22-08-57.

Закарпатська область

1. Чоловічий капелюх.
Ганкович Іван Юрійович — Іршавський р-н, с. Осій, вул. Франка, 113.
Демко С. М. — м. Тячів, вул. Леніна, 16.
2. Жіночий капелюх.
Пряха Марія Іванівна — Міжгірський р-н, с. Тюшка, 207.
Кулакова М. С. — м. Ужгород, вул. Грушевського, ГОС — 15, а/с 36.
3. Чоловіче взуття.
Береговий А. Ф. — м. Виноградів, вул. Черешнева, 8.
4. Дитяче взуття.
Семенюк І. П. — м. Ужгород, вул. Лаврищева, 8 а.
Федоров М. А. — м. Мукачеве, вул. К.-Карого, 24.
Рішко Марія Юріївна — Хустський р-н, с. Драгове, вул. Дружби, 11.
Артюх В. А. — Рахівський р-н, с. Ясіня, вул. Лисенка, 45.
Мигович В. В. — Свалявський р-н, с. Росош, вул. Перемоги, 193.
5. Кошик з лози.
Фіцай Василь Петрович — м. Тячів, вул. Київська, 31.
Довгаль В. Т. — м. Виноградів, вул. Маяковського, 29.
6. Сорочка чоловіча.
Керечун Семен Федорович — м. Свалява, вул. Шевченка, 56.
Поляк Є. А. — Виноградівський р-н, с. Чорнотисів, вул. Головна, 104.
7. Жіночий костюм.
Спіріна М. А. — м. Мукачеве, вул. Московська, 49.
8. Розкладний столик.
Горинецький Йосип Михайлович — Ужгородський р-н, м. Чоп, вул. Берег, 150.
Гафич М. М. — В.-Березнянський р-н, с. Тихий.
По виграші звертатися: м. Ужгород, Гудзоватий Іван Степанович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 1-32-22.

Запорізька область

1. Умивальник «Тюльпан».
Зубенко Іван К. — м. Мелітополь, вул. Дзержинського, 394—64.
Лещенко Анатолій Дементійович — м. Василівка, вул. Каховська, 276.
Власов Микола Васильович — м. Волнянськ, вул. Калініна, 49.
Богдан Іван Дмитрович — м. Запоріжжя, вул. Союзна, 77.
2. Кавовий сервіз.
Біленький А. М. — Мелітопольський р-н, с. Костянтинівка, вул. Чапаєва, 125.
Прочан Н. Я. — Мелітопольський р-н, с. Новобогданівка, вул. Кірова, 22.
Кузьменко Євгенія Юхимівна — м. Токмак, вул. Городня, 208.
Іванченко А. Т. — Куйбишевський р-н, смт Комиш-Зоря, вул. Поштова, 99.
3. Лічильник гарячої води.
Яцуляк Іван Федорович — м. Запоріжжя, вул. Гудименка, 15.
4. Набір посуду.
Кравченко В. В. — м. Пологи, вул. Космічна, 54.
Киричек Г. П. — Чернігівський р-н, с. Богданівка.
5. Збірка популярних українських пісень «Сто перлин». Збірку пісень передплатники отримають поштою.
Нестерук Н. М. — Куйбишевський р-н, с. Вершина-1.
Швигл Любов Макарівна — Мелітопольський р-н, с. Новгородківка, вул. Первомайська, 34.
Олійник Василь Григорович — Пологівський р-н, с. Чубарівка, колгосп «Зоря».
Сорока Василь Кузьмич — с. Розівка, вул. Визволителів, 3.
Змієвський В. Г. — Василівський р-н, с. Скельки, вул. Калініна, 33.
Великобілозірський районний Центр зайнятості — Великобілозірський р-н, с. В. Білозірка, вул. Центральна, 92.
Дереза І. А. — м. Енергодар, б/р Юність, 1.
Конько Марія Федорівна — Куйбишевський р-н, с. Благовіщенка.
Микула А. Я. — м. Бердянськ, вул. Лиєпайська, 17.
Васильєв М. І. — Новомиколаївський р-н, Новоіванківське п/в, с. Богунівка.
6. М'ясорубка.
Деркач Григорій Іванович — м. Запоріжжя, Шевченківський р-н, вул. Єйська, 18.
Притула О. Т. — с. Дніпрорудне, вул. Ентузіастів, 27/1.
7. Соковижималка.
Войтюк Анатолій Федорович — м. Кам'янка-Дніпровська, вул. Чернишевського, 181.
8. Лампа паяльна.
Коштуля В. М. — Розівський р-н, с. Розівка, вул. Миру, 8.
Семченко П. І. — Оріхівський р-н, с. Мала Токмачка, вул. Грязнова, 17.
По виграші звертатися: м. Запоріжжя, Дупак Володимир Іванович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 39-04-90.

Івано-Франківська область

1. Жіночий плащ.
Стрижкова В. П. — м. Івано-Франківськ, вул. Коновальця, 103.
2. Гірськолижний костюм.
Кобилянський Я. М. — м. Коломия, вул. Лапчинська, 14 а.
3. Пальто для дівчинки.
Жмундуляк Василь Іванович — м. Коломия, вул. Терлецького, 15.
4. Кришталева ваза.
Процюк П. І. — м. Косів, вул. Шухевича, 44.
Наконечний В. Р. — м. Рогатин, вул. Завода, 43.
5. Світильник.
Ошитко Ганна Іванівна — м. Тлумач, вул. Винниченка, 47.
По виграші звертатися: м. Львів, Теленчі Оксана Євгенівна, вл. кореспондент «ГУ» у Львові, тел. 35-51-20.

Київ

1. Мішок цукру.
Семенюк Іван Степанович — вул. Верещагіна, 14 а.
Станслер Г. С. — б-р Дружби народів, 14.
Холявко Григорій Дмитрович — вул. Академіка Шліхтера, 14.
Чернишов Микола Тихонович — Жуляни, вул. Лугова, 75.
Костеров А. І. — вул. Бальзака, 52 а.
2. Баскетбольний м'яч.
Новиков Ігор Васильович — вул. Курська, 8.
3. Набір м'ячів для великого тенісу.
Накваcин Андрій Павлович — Повітрофлотський проспект, 20/1.
4. Курс лікування методом пневмовакуумтерапії у медичному центрі «Ітомед-сервіс».
Полянський І. А. — вул. Жмеринська, 10.
Виграші можна отримати в редакції «ГУ». Запитувати відділ листів.

Київська область

1. Мішок цукру.
Мерзлюк Варварі Аврамівні — Миронівський р-н, с. Салів.
Ярош В. В. — Яготинський р-н, с. Лозовий яр.
Бондарчук В. І. — Києво-Святошинський р-н, смт Чабани, вул. Машинобудівників, 6.
Лузан А. Д. — м. Біла Церква, вул. 60 років Жовтня, 8.
Недашківський В. П. — м. Ірпінь, пр. Горького, 2.
2. Волейбольний м'яч.
Лисак В. С. — м. Васильків, вул. Річна, 2.
3. Набір м'ячів і ракетки для малого тенісу.
Деркач Н. І. — Бородянський р-н, с. Немішаєве, вул. Петровського, 56.
Виграші можна отримати в редакції. Запитувати відділ листів.

Кіровоградська область

1. Горілчаний набір від «Артеміди».
Колодеєва Іванна Герасимівна — М.-Висківський р-н, с. Злинка, вул. Чапаєва, 51.
Трав'янко Л. А. — м. Новоукраїнка, вул. Леніна, 76.
Коротя Анатолій Павлович — Новгородківський р-н, с. Куцівка, вул. Леніна, 25.
Головченко К. Н. — Онуфріївський р-н, смт Павлиш, вул. Сухомлинського, 24.
Обушко І. Т. — Світловодський р-н, с. Федірки.
Заряжайло М. А. — м. Олександрія, вул. Семашка, 62.
Шаргородська Н. Р. — м. Гайворон, вул. Залізнична, 13/1.
Вербицький Я. С. — м. Новомиргород, вул. Котовського, 58.
Пасека В. Ф. — Улянівський р-н, с. Сабатинівка.
Коваль Ольга — Голованівський р-н, с. Побузьке, вул. Радянської Армії, 27.
По виграші звертатися: м. Кіровоград, Бондар Олег Микитович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 24-06-45.

Республіка Крим

1. Набір кримських вин.
Руденко В. П. — м. Керч, вул. Корольова, 18.
Жуков О. М. — м. Ялта, Масандра, Південнобережне шосе, 7.
Бражник Андрій Васильович — м. Сімферополь, вул. Маяковського, 11.
Кириченко Є. Н. — Джанкойський р-н, с. Побєдне, вул. Меліораторів, 7.
Тихоновський Леонід Борисович — м. Феодосія, вул. Войкова, 44.
2. Набір рибопродуктів.
Дзелинський М. І. — м. Саки, вул. Трудова, 66 а.
Мильчин Т. І. — м. Євпаторія, вул. Фрунзе, 63.
Токар П. В. — м. Феодосія, вул. Шевченка, 61.
Сильчук Григорій Сидорович — м. Судак-Дачне, вул. Десантна, 31.
Оськін Сергій Михайлович — м. Севастополь-14, вул. Б. Михайлова, 3.
3. Набір рекламної поліграфічної продукції.
Крижевський Олександр Захарович — м. Алупка, вул. Леніна, 44.
Медведєв Павло Андрійович — м. Бахчисарай, вул. Пушкіна, 15.
Фоменко Петро Федорович — м. Севастополь, вул. В. Морська, 38.
По виграші звертатися: м. Сімферополь, Хоменко Віктор Володимирович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 22-33-23.

Луганська область

1. Шкільний поліграфічний набір.
Попружук Михайло Павлович — м. Алчевськ, вул. Гагаріна, 25-б.
Чуприна В. А. — м. Антрацит, сел. Щотове, вул. Тельмана, 45.
2. Бібліотека видавництва «Книжковий світ».
Профатилов І. В. — с. Біловодськ, вул. Садова, 6.
Чорний Микола Михайлович — м. Рубіжне-6, просп. Московський, 27-а.
Шнайдер Л. А. — м. Брянка-11, вул. Чернігівська, 16.
3. Взуття.
Усик В. П. — Марківський р-н, с. Курячівка, вул. Набережна, 1.
Мудровський А. Ф. — м. Золоте-3, вул. Чехова, 2.
Фисун М. Н. — Лутугинський р-н, с. Георгіївка, вул. Енгельса, 8.
По виграші звертатися: м. Донецьк, Кущ Павло Вікторович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 94-08-61.

Львівська область

1. Жіночий плащ.
Богдановська Т. К. — м. Львів, вул. Генерала Грекова, 8.
2. Жіночий костюм.
Лашківська Олександра — Пустомитівський р-н, с. Попеляни.
3. Пальто для дівчинки.
Михайлицький М. М. — Золочівський р-н, с. Опаки.
4. Кришталева ваза.
Кінаш І. І. — м. Львів, вул. Брюховицька, 80.
Шевчук Петро Степанович — Радехівський р-н, с. Розжалів.
Мазур Г. М. — м. Борислав, вул. Письменницька, 14.
5. Світильник.
Турко Степан Петрович — м. Пустомити, вул. Спортивна, 2.
По виграші звертатися: м. Львів, Теленчі Оксана Євгенівна, вл. кореспондент «ГУ», тел. 35-51-20.

Миколаївська область

1. Електрорадіатор.
Бернов Григорій Пантелеймонович — Первомайський р-н, с. Кам'яний міст.
2. Електромлинок побутовий.
Максимовський В. М. — м. Очаків, вул. Горького, 43.
3. Сорочка ч
Гончаренко
Очаківський р-
Левашов Ол
м. Южноукраїн
Донченко В.
вул. Пролетарс
Равська Віра
ський р-н, с. Р
Скальовий М
с. Ганнівка.
4. Лакофарб
«Елакс».
Ольшевська
Криве Озеро, в
Гордій Марія
с. Привільне, в
Книговко Бор
резанський р-н
Хамраєв В. —
с. Піщаний Бр
По виграші
Воротнюк Георг
пондент «ГУ». т

Одеська

1. Пральна м
Мефодовська
Гайдара, 76.
2. Електропра
Черпіта А. Н
Комарова, 1.
3. Сорочка чо
Сачек В. С. —
на, 85.
Стогній В. Д.
Стара Некрасів
ська, 36.
Хлюстов Андр
р-н, с. Стрюкове
Норенко І. І.
Фрунзе, 143.
Марченко М.
Добровольсько
4. Лакофарбо
«Елакс».
Романенко В.
ський р-н, с.
Карнаухівка
Цуркан Воло
Біляївський р-н
на, 23.
Токар Н.
Павлівка, вул. М
Орзіх М. Ф. —
нерська, 2.
Крилова Зінаї
тернівський р-н
Центральна, 1.
Бронич Миха
Красноокнянськ
Денисенко Г.
вул. Кірова, 7.
Машталап Ан
— м. Роздільна,
По виграші зв
Воротнюк Георгій
пондент «ГУ», те

Полтавська

1. Ящик пива
Олефіренко Т.
пр. Садовий, 22.
2. Ящик пива
Іщенко
с. Бобрик.
3. Ящик пива
Михайлик Воло
ський р-н, с. Нар
4. Ящик пива
Зінченко Олек
ський р-н, с. Рябі
5. Каністра ем
Мельничук Д.
проїзд Арсенальн
Корнієнко Іва
м. Миргород, вул.
6. Електроточ
Кропивний Анат
Миргородський р
7. Водяний нас
Кузьменко Іван
тилівський р-н, с
8. Сувенірний
тавського лікеро-
Сікора Г. Ю.
вул. Леніна, 10.
Солодчук М. В.
м. Нова Галещин
Носаль А. М. —
Березоточа.
9. Причеп до ле
Кобиляцький р
вул. Чернишевсь
По виграші зверт
Гринь Григорій Фео
пондент «ГУ», Фео

Рівненська об

1. Набір ковдр.
Гаврилюк Ярос
Дубнівський р-н
Ремез Леонтій
Грушевського, 2.
Сташків Михай
ський р-н, с. Здов
185.

...и, які виграли заохочувальні призи

віча.
...ір Дмитрович —
... Парутине.
...ндр Федорович —
... вул. Миру, 2.
... — м. Новий Буг,
...61.
...ріївна — Вознесен-
...е.
... — Братський р-н,
... продукція фірми
... Федорівна — смт
... Мічуріна, 23-а.
... Баштанський р-н,
... Спаська, 7.
... Миколайович — Бе-
... Краснопілля.
... еселинівський р-н,
...*татися: м. Одеса,*
...*едорович, вл. корес-*
...*22-47-69.*

...сть
...на.
...В. — м. Одеса, вул.
... — м. Кодима, вул.
...іча.
... Балта, вул. Гагарі-
... змаїльський р-н, с.
... вул. Комсомоль-
... — Миколаївський
...л. Леніна, 125.
... — м. Біляївка, вул.
... — м. Арциз, вул.
... продукція фірми
...І. — Овідіополь-
...родолинське, вул.
...ир Васильович —
...Ськи вул. Гагарі-
... Арцизький р-н, с.
..., 18.
... Одеса, вул. Піо-
...етрівна — Комін-
... Фонтанка, вул.
...о Антонович —
...р-н, с. Улянівка.
... — м. Котовськ,
...ій Митрофанович
... Радянський, 22.
...*атися: м. Одеса,*
...*дорович, вл. корес-*
...*22-47-69.*

...ласть
...-Нікола».
... — м. Лубни, 3-й
...канські вечори».
... — Гадяцький р-н,
...арий млин».
...мир І. — Семенів-
...ка.
...лон».
...др С. — Чутів-
...ка.
...ю 20 літрів.
... — м. Кременчук,
... 2.
... Афанасійович —
...агачанська, 110.
...ій Олексійович —
... с. Слобідка.
...етрович — Реше-
...'якеньківка.
...ір. Продукт Пол-
...лчаного заводу.
...м. Комсомольськ,
... Козельщинський
... вул. Родіонова, 11.
...убенський р-н, с.
...ового автомобіля.
... с. Світлогірське,
..., 12.
...*пися: м. Полтава,*
...*сійович, вл. корес-*
...*46-09.*

...ласть
...в Миронович —
... Плоска.
... смт Млинів, вул.
... І. — Здолбунів-
...ця, вул. Шосова,

Ходневич Віра Григорівна — Зарічнянський р-н, с. Мутвиця.
Ковальчук Варвара Мойсеївна — Рівненський р-н, с. Сухівці.
Ігнатишин Леонід Мефодійович — Рівненський р-н, с. Малий Шпаків.
Краситков Юрій Якович — м. Костопіль, вул. Шевченка, 1.
Мосійчук Олександр Миронович — м. Острог, вул. Степова, 1.
Сало Марія Василівна — Березнівський р-н, с. Кургани.
Колядич Іван Степанович — Демидівський р-н, с. Р. Берестечко.
2. Набір для домогосподарок.
Варійчук Валентина — Дубенський р-н, с. Великі Сади.
Свадеба Л. В. — м. Рівне, вул. Драгоманова, 17.
Петрук Іван Д. — Острозький р-н, с. Оженино, вул. Шкільна.
Марчук Надія Бенедиктівна — Зарічнянський р-н, с. Мутвиця.
Кайда Стефанія Василівна — Радивилівський р-н, с. Козин.
Матвєєв Володимир Олексійович — м. Радивилів, вул. Папкова, 13.
Вознюк Тетяна Григорівна — Острозький р-н, с. Бадівка.
Мамчик Параска Микитівна — Володимирецький р-н, с. Любахи.
Середа Іван Ілліч — Дубнівський р-н, с. Привільне.
Дубич Іван Гнатович — Гощанський р-н, п/в Дроздів, с. Горбів.
3. Перстень «Олімпія».
Дмитрук Віра Іванівна — Зарічнянський р-н, с. Неньковичі.
4. Перстень «Місячний».
Бороденко Оксана Павлівна — Дубно-2, вул. Полуботка, 35.
5. Перстень «Сатурн».
Дідушак Микола — м. Костопіль, вул. Поліська, 8 а.
6. Намисто «Мілюре».
Шило Любов Іванівна — Володимирецький р-н, с. Городець, вул. Зарічна, 21.
7. Сережки «Вишня».
Дмитрук Євгенія Володимирівна — м. Рівне, вул. Буковинська, 6.
8. Годинник наручний.
Богуцький Микола — м. Дубно-2, вул. Широка, 1.
Жук Іван Захарович — Костопільський р-н, с. Деражне.
9. Кришталева ваза.
Мельник Валентина Іванівна — Сарненський р-н, с. Кричильськ.
10. Відрізи тканини на жіночі блузи.
Міцута Надія Андріївна — Володимирецький р-н, с. Городець.
Глоба Галина Харитонівна — Млинівський р-н, с. Красне.
Крук Ніна Сергіївна — м. Радивилів, вул. Тиха, 74.
Шидловська Віра Пилипівна — Костопільський р-н, с. Звіздівка.
Андрощук Тетяна І. — м. Острог, вул. Молодіжна, 1.
11. Лікувально-оздоровча дитяча путівка.
Гайвук Лідія Миколаївна — Зарічнянський р-н, с. Храпин.
По вісім перших виграшів звертатися: м. Рівне, Мельничук Сергій Кирилович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 2-21-30.
По виграші з 9-го по 11-й пункт звертатися: м. Костопіль, Юркова Олександра Давидівна, вл. кореспондент «ГУ», тел.2-34-30.

Сумська область

1. Комплект постільної білизни.
Кузьміна В. Г. — м. Суми, вул. Якіра, 20.
Зубков Г. А. — м. Глухів, вул. Ціолковського, 4.
Молчанов Михайло Семенович — м. Шостка, вул. Київська, 28.
Майба Леонід Лукич — м. Конотоп, вул. Клубна, 17.
Нужненко Л. В. — м. Тростянець, вул. Комунальна, 23.
Макіївський І. Ю. — Липоводолинський р-н, с. Липова Долина, вул. Леніна, 20.
Морозов В. П. — Шосткинський р-н, с. Миронівка, вул. Лісна, 14.
Скикун Григорій Архипович — м. Охтирка, вул. Батюка, 32.
Щербань Лідія Миколаївна — Білопільський р-н, с. Ганнівка-Вирівська, вул. Гагаріна, 12.
Ребенко Микола Дементійович — Серединобудський р-н, с. Пигарівка.
Приймак Олексій Миколайович — Роменський р-н, с. Локня.
Кульбачний Іван Антонович — Недригайлівський р-н, с. Козельне, вул. Шевченка, 30.
Тетюра Іван Ілліч — Ямпільський р-н, с. Степне, вул. Калініна, 27.
Пізняк Ганна Іванівна, Буринський р-н, с. Сніжки.
Лисман Меланія Йосипівна — м. Кролевець, вул. 8 Березня, 30.

По виграші звертатися: м. Суми, Жмурков Владислав Рішардович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 36-61-00.

Тернопільська область

1. Настільна лампа.
Кузик Г. Ф. — м. Тернопіль, вул. Київська, 5.
Павлишин Раїса Григорівна — Теребовлянський р-н, с. Вербівці.
Говенко О. Д. — Гусятинський р-н, м. Хоростків, вул. Тиха, 1.
Чиж Михайло Володимирович — Борщівський р-н, с. Дністрове.
Ващило С. М. — м. Заліщики, вул. Ольжича, 26.
2. Щорічник «Тернопілля».
Мазур Надія Юліянівна — м. Чортків, вул. Огієнка, 20.
Дудар С. Т. — м. Бережани, вул. Хмельницького, 36.
Осадчук Дмитро Емануїлович — Заліщицький р-н, с. Іване-Золоте.
Піскор М. Т. — м. Теребовля, вул. Шевченка, 4.
Вербицька Марія Іванівна — Лановецький р-н, с. Верещаки.
3. Набір скловиробів.
Папінко Степан Іванович — м. Кременець, вул. С. Петлюри, 16.
Куйбіда Микола Семенович — смт Козова, вул. Чайковського, 11.
По виграші звертатися: м. Тернопіль, Сторожук Галина Михайлівна, вл. кореспондент «ГУ», тел. 25-79-64, факс 26-60-93.

Херсонська область

1. Човен прогулянковий з дерева.
Ігнатенко А. А. — м. Генічеськ, вул. 40 років Перемоги, 5 а.
2. Котел опалювальний.
Забелін Серафим Федорович — Цюрупинський р-н, с. Щасливе, вул. Молодіжна, 1.
3. Насос автомобільний ножний.
Лісенкова М. Л. — В.-Олександрівський р-н, с. Калінівськ, вул. МТС-56.
Ніколаєнко А. Ф. — Каховський р-н, п/в Кам'янка.
Шталько Михайло Григорович — Іванівський р-н, с. Веселівка.
Шинкаренко Микола Миколайович — Новотроїцький р-н, с. Сивашівка.
4. Домкрат автомобільний.
Садовничий А. І. — Скадовський р-н, с. Антонівка, пр. Шкільний, 11.
Попова Валентина Федорівна — В.-Олександрівський р-н, Н.-Кам'янське, п/в с. Новогригорівка.
Литовченко Олексій Якович — м. Каховка, вул. Мелітопольська, 182.
Сидоренко А. А. — м. Херсон, проїзд Береговий, 9.
5. Електрошашличниця.
Лазаренко Н. А. — Нововоронцовський р-н, с. Осокорівка.
6. Обігрівач електричний (настінний).
Козій Олександр Васильович — Каланчацький р-н, с. Новоолександрівка.
Кухтєєв В. Б. — м. Херсон, вул. Залаегерсе, 21.
Полякова Ніна Трохимівна — Генічеський р-н, с. Павлівка.
Нестеров С. Н. — м. Нова Каховка, вул. Дзержинського, 37.
7. Електроконвектор.
Пасько Петро Петрович — Іванівський р-н, с. Іванівка, вул. Пушкіна, 24.
8. Радіатор масляний.
Реуцький І. В. — Цюрупинський р-н, с. Саги-2, вул. Піддісна, 29.
Стукан Лідія Григорівна — Білозерський р-н, с. Новотягинка, вул. Шевченка, 44.
Карпенко Петро Пилипович — с. Нововоронцовка, вул. Гагаріна, 24.
Яловенко Лев Якович — Білозерський р-н, с. Посад-Покровське.
По виграші звертатися: м. Херсон, Зленко Сергій Віталійович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 4-62-35.

Харківська область

1. Пральна машина «Харківчанка».
Сова Микола Іванович — м. Харків, вул. Гвардійців широкинців, 109.
Баранов Віктор Єгорович — с. Солоницівка, вул. Леніна, 10.
Кускова Ліна Василівна — м. Богодухів, вул. Шкільна, 31.
Храмцова Марія М. — Харківський район, п/в Ольхівка.
Маслова Дарина Іванівна — м. Красноград, вул. 19 вересня, 67.
2. Комплект науково-популярної літератури і кулінарних книг СП «Видавництво ФОМО» (Будь-яку новинку СП «Видавництво ФОМО» можна замовити через поштове відділення, використовуючи послугу книга-поштою).
Вєтров В. Д. — м. Балаклія, вул. Кірова, 7.
Твердохліб Василь Єгорович — Дергачівський р-н, с. Пересічне, пров. Шевченка, 58.
Папуга М. Г. — м. Харків, пр-т Леніна, 19 а.
Губар А. П. — м. Ізюм, пр. Родніковий, 2.
Маринова Олександра Кузьмівна — Первомайський р-н, п/в Картамиш.
Стеценко В. С. — Шевченківський, с. Максимівка.
Живолуп Г. Я. — Дергачівський р-н, с. Вільшана.
Цасюк Олександр Ігнатович — Краснокутський р-н, с. Мурафа.
Назаренко Іван Степанович — м. Вовчанськ, вул. Леніна, 33.
Свириденко Петро Антонович — Сахновщинський р-н, с. Дубові Гряди.
Ващенко Віра Пилипівна — Краснокутський р-н, с. Любівка.
Озира В. К. — Харківський р-н, с. Бабаї, вул. Сергія Ярмака, 3.
Хижняк Семен Васильович — Харків, вул. Салтовське шосе, 240-б.
Гиляшев Африкан Іванович — м. Лозова, вул. Комінтерна, 4.
Мизенцева Галина Миколаївна — м. Куп'янськ, вул. Леніна, 17.
Курлян Я. Г. — м. Ізюм, пр. Толстого, 8.
Серова В. — Дергачівський р-н, с. Дворічний Кут, пр. Леніна, 3.
Поросьонков С. Я. — с. Сахновщина, вул. Орджонікідзе, 25.
Фіалка Мирослава Федорівна — м. Первомайськ, цегляний завод, 2.
Кисіль П. Т. — м. Дергачі, в'їзд Новий, 18.
3. Набір для зимової рибалки.
Довгань А. К. — м. Лозова-40, вул. Московська, 11.
Наглий Петро Семенович — м. Харків, вул. Соціалістична, 70.
Зубенко Олексій Григорович — Барвінківський р-н, с. Грушеваха.
4. Вудочка «Окунь».
Фастовець Анатолій Д. — м. Чугуїв, вул. Кожедуба, 5.
Чухиль Омелян Андрійович — Великобурлуцький р-н, с. Шевченкове.
Комплект для гри «Доміно».
Сивокобиленко В. П. — м. Харків, вул. Шарикова, 43.
Шептуха Яків Петрович — Нововодолазький р-н, с. Караван, вул. Жукова.
Чорний С. П. — Близнюківський р-н, с. Бурбулатове.
Муратов Микола Григорович — м. Зміїв, вул. Мжанська, 7.
Куприяненко І. П. — м. Золочів, вул. Пушкінська, 31.
6. Ракетки для настільного тенісу.
Олізаренко П. М. — Зміївський р-н, с. Пасіки.
7. Ракетки для бадмінтону.
Корсакова Т. І. — м. Харків, вул. Академіка Проскури.
Дзябченко В. В. — Дергачівський р-н, с. Ольшани, вул. Радянська, 82.
Нестеренко П. М. — м. Барвінкове, вул. Радянська, 53.
По виграші звертатися: м. Харків, Косий Микола Іванович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 47-41-53.

Хмельницька область

1. Пральна машина «Донбас».
Хмелюк Марія Василівна — с. Теофіполь, вул. Щорса, 24.
2. Туристська газова побутова плита.
Гаврилюк Тетяна Павлівна — Теофіпольський р-н, с. Волиця.
3. Радіатор.
Поліщук Василь Григорович — Теофіпольський р-н, с. Волиця.
4. Компресор автомобільний «Гном».
Гацко Наталія Савеліївна — с. Теофіполь, вул. Заводська, 4.
Носковська Антоніна Володимирівна — Кам'янець-Подільський р-н, с. Смотрич.
5. Велосипед.
Сідлецька Ірина Сігізмундівна — с. Грузевиця, Хмельницького району.
По виграші звертатися: м. Хмельницький, Василашко Михайло Федорович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 72-06-53.
Виграші передплатників з Теофіпольського району вручатимуться на день «Голосу України» у цьому районі. Про конкретну дату буде повідомлено у місцевій пресі.

Черкаська область

1. Продуктовий набір.
Захарченко М. С. — м. Звенигородка, пр. Сосюри, 3.
Горовий В. О. — м. Ватутіне, вул. Дружби, 4.
Рябоненко Михайло Олександрович — м. Звенигородка, пр. Шевченка, 33.
2. Ящик пива.
Вдовенко Григорій — Чигиринський р-н, с. Мельники.
Сухий Іван — м. Жашків, вул. Давиденка, 6.
Мамишев Володимир Федорович — м. Золотоноша, вул. Незалежності, 37.
3. Мішок макаронів.
Хлюбас Григорій Максимович — Маньківський р-н, с. Дзензелівка.
4. Набір м'ясних консервів.
Лошицький І. С. — Лисянський р-н, с. Погибляк.
Торгало Мотря Павлівна — Городищенський р-н, с. Старосілля.
5. Набір молочних продуктів.
Лига Павло Михайлович — Жашківський р-н, с. Бузівка, вул. Леніна.
Осьмачко Лідія Іванівна — Смілянський р-н, с. Санжариха, вул. Зарічна, 42.
Собко Василь П. — Уманський р-н, с. Бабанка, вул. Гагаріна, 25.
По виграші звертатися: м. Черкаси, Титаренко Лідія Іванівна, вл. кореспондент «ГУ», тел. 47-12-87.

Чернігівська область

1. Чайний сервіз.
Візгірд М. І. — м. Прилуки, вул. Свердлова, 3.
Хлебас С. П. — м. Ніжин, вул. Чернігівська, 66.
Пономарьова Є. Г. — м. Ічня, вул. Леніна, 34.
2. Радіоприймач.
Лаврик Марія О. — Борзнянський р-н, с. Хороше Озеро.
Ольховик Н. І. — Чернігів, вул. Чудинова, 4.
Власенко Євдокія Ф. — Корюківський р-н, с. Охрамієвичі.
Вовк Андрій Р. — м. Бахмач, вул. Тиницька, 102.
Ірода Віра Якимівна — Семенівський р-н, с. Чорний Ріг.
Ковбаса Олексій Прокопович — Городнянський р-н, с. Смигин.
Школьний В. Ф. — Новгород-Сіверський, с. Кірове.
3. Жіночий костюм.
Букіна Валентина Іванівна — с. Козелець, вул. Леніна, 51.
Залозна Наталя Д. — Ріпкинський р-н, с. Ріпки, вул. Петровського, 5.
Барановська В. М. — Чернігів, вул. Рокосовського, 66.
Литовченко Тетяна О. — Борзнянський р-н, с. Високе.
Красильникова Галина Володимирівна — Чернігів, вул. Комінтерна, 4.
4. Шкільна форма для дівчинки.
Устименко Катерина Г. — Бобровицький р-н, с. Новий Биків.
Кундік Федір Іванович — м. Городня, вул. Волковича, 49 б.
Максименко Петро Сергійович — м. Семенівка, вул. Комінтерна, 237.
Андріяко Володимир С. — Бахмацький р-н, с. Матіївка.
Самокиша Григорій Іванович — м. Носівка, пр. Шевченка, 8.
Малов Н. Є. — м. Мена, вул. Корольова, 2.
Пономарьов Г. А. — Прилуцький р-н, с. Сухоставець, вул. Шкільна, 28.
5. Чоловічий піджак.
Чуйко М. М. — Менський р-н, с. Величківка.
Литаренко О. М. — м. Борзна, вул. Луначарського, 9-а.
Сезончик Григорій Дмитрович — Чернігівський р-н, п/в Хмільниця, с. Юр'ївка.
6. Чоловіча сорочка.
Пилипенко Дмитро Федорович — м. Бахмач, вул. Нахімова, 14.
Литвин Ольга Федорівна — Бобровицький р-н, с. Осокорівка.
Іванець Володимир П. — Сосницький р-н, с. Змітнів.
Буленок Леонід Іванович — Ріпкинський р-н, с. Грибова Рудня.
Гурба Микита Антонович — м. Прилуки, 1-2 пров. Червоноармійський, 29.
По виграші звертатися: м. Чернігів, Павленко Сергій Олегович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 95-74-18.

Чернівецька область

1. Тумба під радіоапаратуру.
Єршов Валерій Іванович — м. Чернівці, вул. Достоєвського, 25.
2. Світильник.
Перебиковська Алла Георгіївна — Новоселицький р-н, с. Малинівка.
3. Набір господарських товарів.
Самофалов Володимир Дмитрович — м. Хотин, Червоний провулок, 10.
4. Гумові чоботи.
Гирба О. А. — с. Романківці, вул. Котовського, 29.
5. Набір панчішно-шкарпеткових виробів.
Герман В. Я. — м. Сторожинець, вул. Некрасова, 8.
По виграші звертатися: м. Чернівці, Бабух Василь Іванович, вл. кореспондент «ГУ», тел. 2-63-15.

Хроніка. Факти. Події

✔ Київ

Їм і землетрус не на заваді

У столиці проходить традиційна Виставка турецької продукції. У ній беруть участь 46 підприємств-виробників з різних галузей промисловості Туреччини. На думку торговельного радника турецького посольства Джемалеттина Дамладжи, землетрус 17 серпня в Туреччині мав незначний вплив на промисловість і країна продовжує свою виробничу й торговельну діяльність. Однак стихія не заспокоюється: днями поблизу Стамбула був ще один землетрус силою близько п'яти балів.

✔ Ділі

Місія ООН залишає Східний Тімор

Місію ООН на Східному Тіморі практично цілком евакуйовано. У штаб-квартирі залишилося лише десять працівників ООН — міжнародні поліцейські та офіцери зв'язку.

Приблизно півтори тисячі біженців-східнотіморців, які переховувалися на території місії ООН, евакуюють на австралійських військово-транспортних літаках у Північну Австралію.

Як заявили представники східнотіморського опору, в провінції тривають підпалення і вбивства, які чинять проджакартівські нерегулярні формування та військо.

✔ Тель-Авів

Від домовленостей не відступають

Офіційна церемонія поновлення ізраїльсько-палестинських переговорів про постійне врегулювання відбулася на контрольно-пропускному пункті Ерець (кордон Ізраїлю та сектора Газа). В ній узяли участь міністр закордонних справ Ізраїлю Давид Леві та заступник палестинського лідера Махмуд Аббас. На прес-конференції, яка затим відбулася, обидва політичні діячі говорили про рішучий намір продовжити мирний процес.

✔ Париж

І який вирок?

Паризький суд із кримінальних справ має оголосити вирок у справі про два десятки осіб, яких підозрюють у причетності до серії терористичних акцій. Аби побачити нарешті їх на лаві підсудних, Франції, яка пережила в 1995 році тримісячний жах, знадобилося близько чотирьох років напруженого розслідування. Їх звинувачують у загибелі кількох сотень людей.

✔ Бонн

СДПН здає позиції

Дані соціологічних досліджень про те, що соціал-демократи, які перемогли на минулих виборах до бундестагу, стрімко втрачають популярність, отримують нові підтвердження. Важким випробуванням, що завершилося не на користь СДПН, стали комунальні вибори у федеральній землі Північний Рейн-Вестфалія, які відбулися нещодавно. Тут СДПН зазнала нищівної поразки: раніше ця земля була потужним оплотом партії.

✔ Фотофакт

*Цими днями в студії Національної телекомпанії України відбулася церемонія вручення призів переможцям вікторини «Зустріч у Китаї у 2000 році» **(на знімку)**. Вікторину організовано з ініціативи Посольства Китаю в Україні й присвячено 50-річчю утворення КНР.*

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Москва — «при зброї»

Протягом двох тижнів спочатку в центрі, на Манежній площі, а потім у «спальному» районі міста на вулиці Гур'янова та на Каширському шосе здійснено три терористичні акти, що забрали життя понад 150 осіб.

Паніки у Москві в прямому розумінні не спостерігається. Однак психологічний стрес очевидь. Місто живе від одного випуску новин до другого. В офісах, кафе, автомобілях, «маршрутках» та магазинах приймачі налагоджено на одну хвилю — «Останніх новин». Схоже, що в умовах «терористичної війни» зростання антикавказьких настроїв у Москві, та й в усій Росії, уникнути буде вкрай складно, особливо якщо вибухи повторяться.

У Москві та інших великих містах Росії міліцію, за розпорядженням міністра внутрішніх справ РФ Володимира Рушайла, переведено на 12-годинний робочий день без вихідних. На території діє особливий режим: посуворішання паспортного контролю, патрулювання вулиць, посилений режим охорони метро, вокзалів, торговельних центрів тощо.

Тільки вночі з понеділка на вівторок зафіксовано понад 200 телефонних дзвінків від москвичів про підозрілі факти. Усі вони виявилися безпідставними.

Світлана ФІЛІМОНОВА.

Москва.

Трагедія вразила всіх

Кореспондент «ГУ» зателефонувала до Посольства України в Росії. Як повідомив консул Петро Мацарський, у будинку по вулиці Гур'янова мешкало двадцять дві особи — вихідці з України. Жінка з сином, які приїхали до Москви на заробітки, за тиждень до трагедії найняли в цьому будинку квартиру. Нині жінка перебуває в лікарні, син не постраждав. Доля решти поки що не відома.

Пан консул просив з розумінням поставитися до того, що консульство ще не має точних даних. Просто ні якось навіть не етично набридати із запитанням, якої національності потерпілі. Трагедія вразила всіх. Але Петро Мацарський пообіцяв, що за кілька днів він усе-таки детально поінформує читачів про те, яка доля спіткала наших земляків.

Він повідомив, що громадяни України, які перебувають нині в Москві, не вдаються до паніки і не поспішають залишити місто. Також не було ще жодних скарг на утиски після впровадження особливого стану в Москві.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Відчуття жахливі...

Чомусь цими днями згадувалася чорнобильська трагедія. Тоді всі телефонували киянам і переконували терміново приїздити до Москви, Ленінграда, Краснодара... Схоже відбувається тепер з москвичами.

Тетяна Г., 27 років, домогосподарка:

— Мені родичі вже всі телефони обірвали: «Бери дітей і приїзди». Легко сказати! А хто застрахує від бомби на тому самому вокзалі чи в поїзді? В будь-яке російське місто просто смішно їхати: адже терористи обіцяли вибухи не лише у Москві. Якщо коротко, я і мої знайомі вирішили випробовувати долю, а що робити?..

Сергій М., 20 років, студент:

— Батьки нікуди не пускають! Маячня! А ми подивилися на карту Москви: якщо накреслити циркулем навколо Кремля коло, то наступний район, де можуть рвонути, — наш. Чи не краще в цей час бути десь на дискотеці?

Ганна Миколаївна, 57 років, пенсіонерка:

— Може, комусь видається смішним, але всі ті, хто сидів на лавочках і перемивав кісточки сусідам, перевіряють підвали й горища власних будинків і за будь-якого підозрілого приводу телефонують до міліції. Взагалі, все це схоже на якийсь стан облоги. Багато хто намагається храбритися, але насправді відчуття жахливі.

Яна СТАДІЛЬНА.

«Я на 100 відсотків упевнена в перемозі!», —

заявила Соня Ганді нашому кореспондентові

Інтернет дає можливість здійснювати найнеймовірніші речі: дізнатися про прогноз погоди в Африці, зазирнути у Нью-Йорк чи Москву, поспілкуватися із цікавою людиною. А одного разу, завітавши на сайт індійського політичного лідера Соні Ганді, не втримався і спитав: чи впевнена вона в перемозі на виборах і в коаліції з якими партіями це зробить?

Правду кажучи, навіть не сподівався на якусь відповідь. Але яке ж було моє здивування, коли вона все-таки надійшла. «Я на 100 відсотків переконана, що отримаю на виборах більшість голосів», — написала мені Соня Ганді. От лише планами можливих коаліцій не поділилася.

А ситуація в Індії досить напружена. У квітні правляча Бхарата джаната парті (БДП), на чолі якої Атала Ваджпаї, не отримала вотуму довіри парламенту, а опозиційна партія — Індійський національний конгрес (ІНК) на чолі з Сонею Ганді — не змогла сформувати уряд. Тоді призначили позачергові парламентські вибори. Треті за останні чотири роки. Ці вибори й повинні показати, до кого на найближчі декілька років перейде влада у країні.

Багато політичних оглядачів стверджують, що перемогу отримає ІНК і прем'єром стане сама Соня Ґанді. А пояснюють це тим, що попередній уряд на чолі з Ваджпаї дискредитував себе корупцією та неспроможністю впоратися з соціальними проблемами. Але те саме твердили, коли Соня Ганді невдало намагалася сформувати уряд. Щоправда, тоді Ваджпаї вдалося розбити її союзи й добитися нейтрального результату —виборів.

Нині кожна з цих двох партій упевнена, що набере достатню кількість голосів, аби творити політику. Та досвід показує, що це можливо лише за підтримки дрібних партій, яких у країні зареєстровано близько 500. Усі вони активно беруть участь у виборах, перший тур яких відбувся нещодавно. Основна проблема в тому, що подібні

союзи досить тимчасові і їх легко розбиває противник. Може, саме тому Соня Ганді не захотіла говорити, на підтримку кого вона розраховує.

Андрій ЮРИЧКО.

«Утопісти» — за нашу інтеграцію до ЄС

Цими днями в Ялті відбувається міжнародна наукова конференція «Проблеми економічної інтеграції України до Європейського союзу: інвестиційні аспекти».

Як визнають самі учасники, їх можна цілком звинуватити в утопізмі або економічному романтизмі. Справді, як може йтися про інтеграцію нашої держави в ЄС, якщо Україна щороку починає з дедалі нижчих і нижчих економічних показників?

Скажімо, за даними німецької газети «Франкфуртер альгемайне цайтунг», торік Україна мала валовий внутрішній продукт на рівні 35 відсотків від показників 1990 року.

Природно, що за економічної нестабільності й нестійких правил гри іноземні інвестори побоюються вкладати кошти в розвиток виробництва в нашій державі. За вісім років незалежності України зарубіжні інвестиції досягли рівня 2 мільярдів доларів. Для порівняння: у США цей показник сягає 450 мільярдів. Європейські держави також не набагато відстають від Нового світу —взаємне інвестування країн ЄС забезпечує не лише розвиток економік цих держав, а й сприяє подальшій інтеграції.

Але, на думку учасників конференції, Європа теж аж ніяк не все зробила для того, щоб ситуація з інвестиціями в Україні поліпшилася. Політика вичікування, яку нині проводить Захід, не може бути виправдана з жодних поглядів.

На міжнародній конференції йдеться, зокрема, про необхідність створити таку «інвестиційну модель» для України, яка зорієнтувала б державу на інтеграцію до Європейського союзу. І в процесі створення такої моделі Заходу відводиться не остання роль.

Безпосередні організатори конференції — Тернопільська академія народного господарства та Університет імені Гете у Франкфурті-на-Майні (ФРН) за сприяння Міністерства освіти та Представництва Європейської Комісії в Україні.

Надія БЕДРИЧУК.

Чи любите ви роботу так, як любить її уряд?

У Латвії збирають підписи за проведення референдуму про нові поправки до пенсійного законодавства. Новий уряд наполягає на збільшенні пенсійного віку до 62 років і забороні пенсіонерам, які працюють, отримувати пенсію. Референдум відбудеться, якщо зберуть підписи 10% громадян країни.

Уряд Андріса Шкеле, який прийшов до влади 16 липня, поспіхом провів через сейм поправки до низки законів, покликаних залатати дірки в казні. Насамперед ішлося про зменшення соціальних пільг і посуворішання економічних умов. Природно, громадська думка не була до цього готова.

Голова Союзу вільних профспілок Латвії Юріс Радзевич вважає, що протест спричиняє не лише підвищення пенсійного віку. Збирання підписів за проведення референдуму — це реакція громадян і на попередні спроби влади зменшити допомогу з безробіття, скоротити неоподатковуваний мінімум зарплати й узагалі перекласти на плечі більшості населення наслідки невдалої економічної політики. Пенсійна реформа в такому разі — лише остання крапля, що переповнила чашу терпіння.

Спостерігачі прогнозують: якщо такий референдум і справді відбудеться й народ на ньому скаже рішуче «ні» пропозиціям уряду — останньому доведеться піти у відставку.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

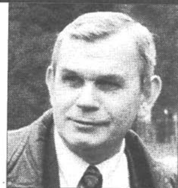
На 30 тисяч московських будинків — 3 тисячі дільничних

Краще гір є тільки гори. Карпатські

Туризм

Пам'ятаєте у Висоцького? Отож! І справді, кращими від гір є лише гори, на котрих ще не бував. А якщо й був, то вони знову й знову ваблять, кличуть. І те тяжіння нездоланне. Це підтвердить кожен, хто захоплюється туризмом. Бо це — здоров'я.

На Закарпатті для романтиків — справжнє привілля будь-якої пори. Тут 415 територій та об'єктів природно-заповідного фонду, в тому числі й знамениті Синевирський національний парк, Карпатський біосферний заповідник із найвищою в Україні Говерлою. А ще 12 старовинних замків, серед яких — Ужгородський та Мукачівський — збереглися донині. А ще — більш як 350 джерел цілющих мінеральних вод. А ще — ціла мережа підйомників для любителів гірськолижного спорту... Чи не все, що треба для розвитку туристичного комплексу? З цього розпочалася наша розмова з генеральним директором обласного підприємства «Закарпаттурист» Василем КРИЧФАЛУШІЄМ.

— Нинішнього року, у вересні, «Закарпаттурист» відзначить 50-річчя своєї діяльності. За цей час створено солідну матеріально-технічну базу, — розпочав Василь Михайлович. — Маємо один готельний, три лікувальні та шість туристсько-оздоровчих комплексів, дві турбази, п'ять бюро подорожей та екскурсій. Тож можемо приймати одночасно майже дві тисячі туристів. Щоб не втомлювати цифрами, додам лише одне: територією Закарпаття пролягає більш як сто екскурсійних маршрутів. Вони передбачають сходження на Говерлу, кінні й велосипедні мандрівки, «тихе» полювання, екскурсії курортними місцями, до музею лісу й сплаву, в Долину нарцисів, до численних виноробних підприємств із дегустацією напоїв, які там виробляють. Ті, хто має закордонні паспорти, можуть поїхати на один чи три дні в сусідні Угорщину, Словаччину, Румунію.

— Зваб чимало. Та, наскільки відомо, є ще одна: попри численні оздоровчі заклади краю «Закарпаттурист» пропонує й лікування.

— Санаторії, як правило, приймають тих, хто вже змушений поправляти здоров'я. Турбази розраховані на тих, хто дотримується активного способу життя. Тому, щоб поєднати одне й друге, останніми роками ми серйозно змінили профіль колишніх туристичних баз, перетворивши переважну більшість на лікувально-оздоровчі заклади. Бо не по-господарськи було б не скористатися мінеральними й термальними джерелами, котрими Закарпаття багате, як жодний інший регіон. Лікування мінводами та лікарськими травами пропонуємо нашим гостям на базовому ужгородському «Світанку» — одному з найфешенебельніших наших комплексів. Є тут плавальний басейн, а ті, хто страждає на респіраторні алергози, хронічні гастрити, гіперплазію щитовидної залози, мають можливість забути про них. Лікувально-спортивний оздоровчий комплекс «Латориця» в Мукачевому — це теж мінводи, термальний басейн, водолікарня. Відпочинок тут корисний для тих, хто має проблеми з нервовою системою, опорно-руховим апаратом, органами дихання. «Нарцис» у Хусті — це прекрасні пляжі на берегах Тиси, водолікування, знамениті шаянські мінеральні води. Тут можуть лікуватися люди, котрі страждають на захворювання опорно-рухового апарату, нервової системи, порушення обміну речовин, шлункові та ендокринні захворювання. Подібні комплекси — «Тиса» в Рахові, «Карпати» в Міжгір'ї, «Плай» у Воловці, «Форель» у Жденієві та «Пікуй» у Біласовиці на Воловеччині, «Полонина» в Думушах на Перечинщині розраховані на лікування бронхів та легень, органів травлення та системи кровотворення, печінки й жовчного міхура, виведення радіонуклідів з організму. Майже такі само умови — на турбазах «Едельвейс» на Рахівщині та «Синевирське озеро» на Міжгірщині. Більшість наших об'єктів мають сучасний сервіс, сауни, кафе, бари, затишні номери. Всі вони телефонізовані.

— Але загалом потенційний турист — людина небагата...

— Це ми врахували, тому й вартість путівок коливається від 26 до 45 гривень за день перебування. Сюди входять чотириразове харчування, лікувально-оздоровчі процедури, екскурсії, походи та прогулянки. Маємо номери і на 3—4 особи, і поліпшеного типу.

— Навколо туризму як своєрідної індустрії відпочинку, що мала б давати прибутки, точиться багато розмов. У вас він прибутковий чи збитковий?

— А це вже як крутитися. Безперечно, зарубіжні туристи приносять більший прибуток, бо вони сповна користуються всіма зручностями й послугами, котрі ми здатні запропонувати. Та є ще одна, не менш важлива з точки зору держави, деталь: вони, купуючи сувеніри, товари та інше, залишають у нас валюту. Є чимало держав, котрі, як нещодавно наголошував у вашій газеті у матеріалі «Туризм — справа державна» голова Держкомтуризму України Валерій Цибух, саме завдяки туризму подолали економічні труднощі. Не можна закривати очі й на те, що туризм — це в нашому краї тисячі робочих місць, розвиток інфраструктури тих населених пунктів, на території котрих наші заклади. Тому прагнемо відкривати свої представництва у країнах Прибалтики, в Росії, інших державах. Оскільки наша область розташована у географічному центрі Європи (до речі, на пожвавлених туристичних маршрутах Рахівщини) й межує з п'ятьма країнами, гріх було б не скористатися такими можливостями.

— То що заважає робити це?

— Відсутність коштів. Для того, щоб, вклавши їх, порівняти наші умови з тими, котрі мають нині ті держави, де до туризму підходять по-державницьки.

— Повернімося й до наших рідних, менш вибагливих, любителів мандрівок. Як відомо, саме вони дають прибутки, оскільки до особливого напливу зарубіжних туристів справа ще не дійшла. Потік вітчизняних мандрівників, особливо взимку, теж невеликий. Чому?

— Люди біднішають. Дехто не може викроїти кошти навіть на придбання залізничного квитка, оскільки з харчуванням виходить майже те саме, що при придбанні продуктів удома. Серйозний поштовх до розвитку туризму дало б зняття з вартості путівок податку на додаткову вартість, і тих двадцять його відсотків обернулися б вигодою і для любителів подорожей, і для держави. Не можна не враховувати те, що людина, добре відпочивши й підлікувавшись, продуктивніше працює, менше звертається до лікарні, не кажучи про ті незабутні враження, котрі везе з собою додому.

А що значить подихати чистим гірським повітрям хоча б місяць та спожити екологічно чисті продукти для тих, хто зазнав чорнобильської біди? Краще про це могли б розповісти діти із забруднених радіонуклідами територій, котрих приймаємо ось уже дванадцятий рік. Оздоровлюємо їх за мінімальними цінами. Проте, хоч як парадоксально, багато хто, аби утримати кошти на оздоровлення у своїх регіонах, прагне робити це в себе — у забруднених зонах. Такий, з дозволу сказати, «патріотизм» користі здоров'ю не приносить.

— Із горами може суперничати хіба що море...

— Як сказати. Море вабить по-своєму, гори — по-своєму. Та й відпочинок на морі сезонний, скільки триває купальний сезон — відомо. Гори щодо лікування — всесезонні, і для туризму так само.

— І все-таки, за потужного туристичного потенціалу Закарпаття ще не стало туристичною Меккою. Тим часом поряд з іншими галузями туризм та санаторії дають 32 відсотки суспільного продукту — значно більше, аніж, скажімо, агропромисловий комплекс краю...

— А це вже перекоси в економічній політиці. Поки що туризм, на жаль, не став справою державною. Тож прислів'я «чому бідний...» тут спрацьовує на всі сто відсотків. Утім попри це запрошуємо любителів мандрівок у Карпати. Приїжджайте — не пожалкуєте. Наші телефони: (03122) 3-70-19, 3-43-99, 3-42-15.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

Українська прикладна хімічна наука — на висоті

Наша вітчизняна хімічна промисловість переживає не найкращі часи. Тому особливо цінно й приємно, що є підприємства, які успішно працюють.

Одне з таких підприємств в Україні — Кримський содовий завод (нині ВАТ «Кримський содовий завод»). Успіхи цього підприємства обумовлені, з одного боку, вмілим керівництвом, а з іншого — реалізацією великого обсягу науково-дослідних і проектних розробок, напрацьованих найстаріпим галузевим інститутом — НІОХІМ (Державний науково-дослідний і проектний інститут основної хімії), які заклали надійний фундамент стабільної роботи заводу.

Головні з цих розробок виконано групою вчених і фахівців України і подано в роботі зі створення Кримського содового заводу (КСЗ), котру висунуто колективом НІОХІМ на здобуття Державної премії України в галузі науки і техніки за 1999 рік.

Ці роботи добре відомі в Україні і за кордоном. Найзначніші з них — розробка теоретичних основ створення сировинної бази заводу шляхом комплексної переробки гідромінеральної сировини Сивашського родовища, створення нового покоління колонної та тепломасообмінної апаратури, сучасних систем управління і проектування.

Отримані результати НДР та ОКР доведено до практичного використання — збудовано великий хімічний комплекс, яким є Кримський содовий завод. Можна було б навести детальнішу характеристику зазначених розробок, але нам хотілося б зупинитися на тих із них, які досі не втратили свою актуальність, одержали високу оцінку за кордоном і тепер реалізовані там.

Найбільша вдача — це те, що НІОХІМ виграв міжнародний тендер на розробку і проектування содового заводу в Республіці Узбекистан. Уже укладено і перебувають в стадії виконання відповідні контракти з фірмою Маннесманн. У проекті Кунградського содового заводу повною мірою знаходять втілення всі найкращі розробки авторів.

Другим великим досягненням є продаж ноу-хау содовому заводу в Польщі. Запровадження там модернізованої карбонізаційної колони з новими контактними елементами дало змогу збільшити потужність усього виробництва. На заводі «Монтві» (Польща) нині в стадії освоєння нова дистиляційна колона. Лише ці кілька розробок дали змогу за останні три роки залучити в Україну як оплату за виконані роботи більш як 2,5 млн. американських доларів.

Нині під керівництвом і за безпосередньої участі авторського колективу удосконалюється виробництво соди на Кримському содовому заводі, ведуть переговори з укладення нових контрактів з різними інофірмами.

А «Розробка теоретичних основ технології і обладнання виробництва кальцинованої соди і реалізація концепції будівництва Кримського содового заводу на основі комплексної переробки сировини Сивашу» авторів Ф. Гільманова, І. Зайцева, І. Заразилова, А. Зозулі, С. Куніцина, В. Молчанова, В. Наталича, Л. Товажнянського, Г. Ткача, В. Фруміна, висунута на здобуття Державної премії України, заслуговує на її одержання, отримала міжнародне визнання і покладена в основу програми розвитку содових заводів України до 2010 р.

А. ГОЛУБОВ,
президент Спілки хіміків України.

У номер

✔ Чернівці

Усі сестри поїхали на з'їзд!

У палаці «Юність Буковини» відкрився I Всеукраїнський з'їзд молодих медичних та фармацевтичних фахівців. Вони у присутності міністра охорони здоров'я України Раїси Богатирьової обговорять професійні проблеми, пов'язані з наданням медичної допомоги населенню та підготовкою медсестер.

✔ Севастополь

Флот РФ розраховується ліками

Чорноморський флот Росії почав розраховуватися із Севастополем за комунальними рахунками. Згідно з міжурядовою угодою місто отримає від російського флоту медикаментів на суму 1 млн. 108 тис. грн. Проте потреба Севастополя у ліках становить 13 млн. 471 тис. грн.

✔ Львів

Розпочнемо ще раз із абетки

У Львові відбувся VI форум видавців. Щорічне традиційне книжкове свято було, як завжди, велелюдним, хоча й із гірким присмаком. Статистика невтішна: за три останні роки більш як утричі скоротилася кількість українських видань, тиражі зменшилися на 20 відсотків.

Головною темою цьогорічного форуму, присвяченого 425-річчю першого українського Букваря, було видання підручників для вищої і середньої школи. Організатори безплатно надали експозиційну площу в Палаці мистецтв 30 видавничим відділам вузів і 90 книгарням, бібліотекам.

Чимало видань, що були репрезентовані, вийшли в світ два або й три роки тому. І їх, на жаль, не можна було придбати. А новинку спіткала невдача: у директора видавництва «А-ба-ба-га-ла-ма-га» Івана Малковича викрали автомобіль із новим виданням — «Українською абеткою».

✔ Запоріжжя

За ювілеєм — ювілей

Нещодавно Таврійська державна агротехнічна академія, що в Мелітополі Запорізької області, відзначала своє 70-річчя. Та після знахідки в архівах Києва даних про заснування навчального закладу на 57 років раніше (1874 року училище прийняло своїх перших слухачів) було вирішено відсвяткувати набагато вагоміший ювілей — 125-річчя.

Йому і присвятили науково-практичні конференції, семінари. Було відкрито меморіальну дошку першому ректорові академії, котра донедавна мала назву інституту механізації й сільського господарства, Юрію Гринчаку.

✔ Київ

Чужий досвід ніколи не зайвий

23 мобільні лабораторії з 12 країн Європи беруть участь у міжнародних навчаннях з аварійного радіомоніторингу, що проходять в зоні відчуження Чорнобильської АЕС.

Під час навчань, організованих МінНС спільно з Міжнародним агентством з атомної енергетики і Європейським центром техногенної безпеки, фахівці обмінюються досвідом вимірювання радіоактивності на забрудненій території. Це, за задумом організаторів, має сприяти створенню спільної системи реагування у разі ядерних інцидентів, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

ОВОДОВ ЯКІВ ЛЕОНТІЙОВИЧ

«Прикрий, атакую... Будемо жити, хлопці», — відразу пригадуються слова відомої вітчизняної кінострічки, коли йдеться про льотчиків. Мужні, загартовані в боях героїльотчики викликали повагу, на їхніх подвигах виросли покоління наших людей. Одним із них був Герой Радянського Союзу полковник Яків Оводов, який під час Великої Вітчизняної війни на своєму винищувачі збив 18 ворожих літаків.

Однак смерть підтяла крила яструбку. Після тривалої хвороби на 83-му році життя Яків Оводов помер.

Фонд Героїв Радянського Союзу, рада ветеранів 2-ї, 8-ї, 16-ї повітряних армій та Залізничного району висловлюють щире співчуття близьким і рідним покійного.

Квартирна справа Моргуновського — просто пливе дах

Тільки в суді з'ясувалося, що квартиру куплено за ...100 доларів

Проблема

(Початок на 1-й стор.).

... Вихідного дня до сестри Бориса Моргуновського Людмили зателефонувала робітниця ЖЕКу й повідомила, що в неї є документи про приватизацію та продаж квартири брата.

Для Бориса Моргуновського це було несподіванкою. Підписував він, як йому казали ті люди, документи про влаштування на роботу у фірму, а з'ясувалося — вирок власній квартирі: спочатку поставив свій підпис на папері приватизації житла, а згодом — під актом про його купівлю-продаж.

З акта комплексної судової психолого-психіатричної експертизи: «Имеющиеся у Моргуновского Б. Е. особенности психики: интеллектуальная недостаточность, поверхностность суждений, доверчивость, ведомость, трудности ориентировки и прогнозирования в новых сложных ситуациях ограничивали его возможность понимать характер и последствия заключения им правовых сделок: договор купли-продажи квартиры 30.09.95 г., ее приватизации 12.07.95 г. и последующие сделки».

— Того дня я був удома. Прийшов хлопець. Каже, помилився дверима... Вони ходили до мене півроку. Пропонували бути директором їхньої фірми. Тільки треба було підписати якісь документи... Я і підписав, але не знаю, що в них було, — я не читав..., — згадує Борис.

Божевільні завжди були об'єктом глузувань з боку здорових. Може, тому батьки Бориса Моргуновського намагалися тримати його хворобу у таємниці. Зізнатися тоді, що твій син — олігофрен, означало позбавити його майбутнього. Соціалістичне суспільство не визнавало неповноцінних громадян.

За розповіддю сестри, мама доглядала сина, намагалася зробити з нього, хоча б зовні, здорову, нормальну людину.

І тільки тоді, коли квартирне питання зіпсувало й так тяжке життя брата, сестра відвела його до психіатра. У лікарів психічна хвороба Бориса Моргуновського, 1949 року народження, сумнівів не викликала.

Та хто скаже, де межа нормальності та ненормальності, глузду та розуму, адекватності та непорозуміння? Вона прозора та ефемерна. Може, в житті Бориса вона проходить по тій траншеї, яку він вирив у своєму помешканні серед макулатури. Його квартира незвичайна, як і її хазяїн. Її геть завалено макулатурою. Макулатура — його слабке місце з дитинства. Борис її колекціонує.

Він розчистив собі невеликий життєвий простір серед сміття. Мабуть, не тільки у цій квартирі, а взагалі у житті... Він існує на своїй планеті, як уміє. Але на відміну від Маленького принца Моргуновський не збирається наводити порядок на своїй планеті. Бо порядок у розумінні нашого героя — це дещо інше поняття. Порядок для нього — це коли все під рукою: чоботи на дивані, хліб під подушкою, картопля у кофейнику та вода у крані.

Борис адаптувався у світі здорових людей. Його розумова неповноцінність аж ніяк не звільняє від життєвих проблем, насамперед — добування на шматок хліба. Мабуть, і пішов Борис вантажником саме на хлібозавод, щоб бути ближче до хліба...

Кожен живе як може. І кожен прагне жити краще. Може, тому вантажник Борис, втомившися від тяжкого життя, погодився на пропозицію незнайомих йому людей бути директором фірми та їздити на авто. А ви відмовилися б? Для Моргуновського то була манна небесна. Для них — афера за принципом «обдурили дурака на четыре кулака».

Людмила Моргуновська кинулася рятувати брата. Вона знайшла адвоката, шукала гроші на сплату судової справи, вона чотири роки водила свого брата по судах, доводячи недійсність договору про купівлю-продаж квартири №98 по вулиці Шолом Алейхема, 1. До речі, тільки в суді з'ясувалося, що купив у Бориса його квартиру без його відома дехто Григораш — на той час директор нічного клубу-казино «Монте Карло» — за 100 доларів. Після того, як сестра відкрила Борисові очі на дійсні наміри його «друзів», він змушений був деякий час переховуватися від їхньої «опіки». За відсутності хазяїна хтось усе-таки побував у квартирі, зламавши замок і влаштувавши сцену пограбування... Людмила в суді кілька разів заявляла про побоювання за життя брата та власної родини. І небезпідставно. Бо ці люди забрали в Бориса всі документи — паспорт, військовий квиток і вимагали забрати трудову книжку з місця роботи. Мовляв, навіщо тобі працювати? Ти ж у нас директором будеш!

— Справа Моргуновського тривала дуже довго, — згадує адвокат Володимир Колораш. — Склалося таке враження, що її навмисне зволікали. Двічі суд Ватутінського району столиці виносив незаконне рішення... Позов було подано 18 жовтня 1995 року, а третє, останнє, рішення винесено 3 травня цього року.

Щоправда, квартирне питання може ще зіпсувати життя Борису та його сестрі. За час тяганини Моргуновські не сплачували за житло та комунальні послуги. За чотири роки суми набігли великі. Якщо найближчим часом хазяїн не розплатиться із ЖЕКом, то ризикує залишитися без даху над головою за борги перед державою.

Ольга ВАУЛІНА.

Швидко їдеш — недалеко заїдеш

Повідомляє ДАІ

Здавалося б, сьогодні в Україні все працює на те, щоб крива аварійності на її автошляхах різко пішла вниз.

Криза з пальним, відсутність запасних частин до автомобілів, ущент розбиті дороги — все це відчутно «зрідило» транспортний потік. Утім, хоч як дивно, кількість дорожньо-транспортних пригод не зменшується, а в окремих областях навіть зростає. Це, зокрема, характерно для Тернопільської, Дніпропетровської, Донецької, Херсонської та Чернігівської областей. Загалом з початку року на дорогах України сталося 18123 дорожні пригоди, в яких 2640 осіб загинули і 20627 — одержали травми. Причина більшості ДТП — елементарне нехтування правилами дорожнього руху з боку і водіїв, і пішоходів.

Кілька трагічних прикладів. У Донецькій області під час зіткнення двох «вазів» п'ятеро осіб загинули, двоє — травмовані. У Тернопільській водій автомобіля ЗІЛ не впорався з керуванням і наїхав на дерево. Внаслідок ДТП 3 особи загинули. В Івано-Франківській області неповнолітній Михайло Г., учень СПТУ, керуючи мотоциклом «Мінськ» без номерних знаків, травмував неповнолітню Ірину Г.

Інколи складається враження, що сьогодні дотримання вимог правил дорожнього руху — мало не ганебна справа, а в пошані хвацькість і відчайдушність. Міркуйте самі. Щоденно працівники ДАІ припиняють майже 30 тисяч грубих порушень правил з боку водіїв, 5 тисяч — з боку пішоходів, тисячу водіїв відсторонено від керування засобами пересування через нетверезий стан, 60 посадових осіб АТП притягнено до адміністративної відповідальності за випуск на лінії водіїв, які перебували у стані алкогольного сп'яніння, 70 водіїв не зупинилися на вимогу працівників ДАІ, 20 — тікають із місця скоєння ДТП. На жаль, за цими цифрами стоїть чиєсь життя.

Анатолій ТЕРЕЩЕНКО, співробітник УДАІ МВС України.

«Шикидим» виявився останнім

Кримінал

Ідеться не про пісню В. Павлика, а про бар у невеликому містечку Теребовлі на Тернопільщині, розміщений у підвальному приміщенні будинку, де проживає мати співака. Саме тут вирішили відпочити п'ятеро гастролерів-злочинців, які напередодні вчинили напад на автозаправну станцію. Треба сказати, нападники приїхали не здалека — організатор групи домоповщений, із сусіднього Підгаєцького району. Після затримання у 1990-му за скоєння сімдесяти крадіжок і пограбувань відбував ув'язнення в колонії. Проте, звільнившись у 1996 році, злочинного ремесла не покинув.

На пограбування заправки біля села Деренівки вийшли у пізній час. Погрожуючи зброєю, забрали з каси кілька сотень гривень та телефонний апарат. На вкрадені гроші вирішили посидіти в барі. А заодно пограбувати й бармена. Коли після четвертої ночі він і офіціантка поверталися додому, їх перестріли і забрали 60 доларів та 135 гривень.

Знайшли нападників у Тернополі, неподалік ринку. Спроба втекти іномаркою від міліцейського переслідування не вдалася. У машині знайшли пістолет, набої, набір фальшивих документів. Банда займалася пограбуваннями, розбоями, угонами в Тернопільській, Львівській, Полтавській, Закарпатській областях. Триває слідство, яке ще багато відкриє в діяльності злочинної групи.

Галина СТОРОЖУК.

Тернопільська область.

Правління ВАТ «Факел» (Фастів) доводить до відома акціонерів, що 04.09.99 відбулися загальні збори акціонерів ВАТ «Факел», скликані за ініціативою спостережної ради, з порушенням чинного законодавства.

У зв'язку з припиненням виконання рішень загальних зборів акціонерів ВАТ «Факел» від 04.09.99 за судовою справою по оскарженню акціонерами ВАТ «Факел», а також неповідомленням всіх акціонерів ВАТ «Факел» про скликання загальних зборів 18.09.99 персонально згідно зі ст. 43 Закону України «Про господарські товариства», п. 2.3. Положення про загальні збори ВАТ «Факел», правління ВАТ «Факел» повідомляє, що загальні збори акціонерів, призначено на 18.09.99, не відбудуться.

Наступне повідомлення про скликання загальних зборів акціонерів ВАТ «Факел» буде оголошено після винесення судового рішення, в порядку, встановленому чинним законодавством.

Довідки за телефоном (04465) 5-13-56.

Открытое акционерное общество «Завод «Березовские минеральные воды» сообщает, что общее собрание акционеров состоится 31 октября 1999 года по адресу: г. Харьков, пр. Московский, 122.

Повестка дня:

1. Отчет Правления по итогам 1998 г.
2. Отчет ревизионной комиссии по итогам 1998 г.
3. Внесение изменений в ст. 7.2. раздела 7, п. (г), (е); ст. 8.3; ст. 8.5; ст. 8.7; п. (з), (л), ст. 8.8, раздела 8 Устава.

Регистрация участников собрания состоится 31 октября 1999 г. с 9-00 до 10-00.

Начало собрания в 10-00.

Справки по телефонам: (0572) 27-48-08, 28-30-13.

ВАТ «Чернігівнафтопродукт»

повідомляє, що прокуратура м. Києва листом від 11.08.99 р. № 08/99 витребувала справу арбітражного суду м. Києва № 14/333 щодо визнання ВАТ «Чернігівнафтопродукт» банкрутом та зупинила з 11.08.99 р. виконання Ухвали арбітражного суду м. Києва від 10.08.99 р.

Оголошення щодо порушення справи № 14/333 про визнання банкрутом ВАТ «Чернігівнафтопродукт», яке опубліковане в газеті «Голос України» від 20.08.99 р. № 154 (2166) на стор. 6, вважається недійсним.

До уваги акціонерів ВАТ «Завод полімерних матеріалів»

Збори акціонерів товариства відбудуться 2 листопада 1999 р. о 16 годині за адресою: м. Київ, Броварський проспект, 25 (район станції метро Лівобережна, приміщення театру). Реєстрація учасників з 14 до 15 години.

Порядок денний:

1. Результати роботи товариства та основні напрями розвитку.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Розподіл прибутку та нарахування дивідендів.
4. Вибір керівних органів.
5. Внесення змін та доповнень до статуту товариства.
6. Поточні питання.

Для участі у зборах потрібно мати документ, що засвідчує особу, або доручення на право голосу.

Телефон для довідок: (044) 517-28-90.

До уваги акціонерів ВАТ «Полтавагаз»!

Правління ВАТ повідомляє про скликання позачергових Загальних зборів акціонерів, які відбудуться 29 жовтня 1999 року о 12.00 за адресою: м. Полтава, вул. Пушкіна, 32, обласний ляльковий театр.

Порядок денний:

1. Про погашення заборгованості по заробітній платі.
2. Про перевибори органів управління.

Реєстрація учасників зборів буде проводитись 29 жовтня, з 10.00 до 11.00 у приміщенні обласного лялькового театру за адресою: м. Полтава, вул. Пушкіна, 32.

Довідки за тел.: (05322) 7-48-36, 7-49-74.

Правління.

Абітражний суд Донецької області (340105, м. Донецьк, бульвар Пушкіна, 34) порушив справи про банкрутство:

№ 24/2Б — КСП «Краснолиманське» (343324, Донецька обл. Краснолиманський р-н; с. Нове), р/р 260062003050015 в АПБ м. Красний Лиман, МФО 334136, код 00848880);

№ 4/52-Б — КСП ім. Фрунзе (343118, Донецька обл., Красноармійський р-н, с. Гродівка, р/р 26006200069001 в АПБ «Україна» м. Красноармійськ, МФО 334152, код 00695321);

№ 18/146 Б — ТОВ «Рассвєт» (342437, Донецька обл., Старобешівський р-н, с. Глинки, р/р 26000301845104 в АК ПІБ м. Старобешеве, МФО 334765, код 00331708);

№ 18/63 б — ТОВ «Агрофірма ім. Орджонікідзе» (343928, Донецька обл., м. Краматорськ) р/р 26009980164 в УСБ м. Краматорськ, МФО 334486, код 00848718.

Претензії кредиторів приймають протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Харківської області (310022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Госпром, 8-й під'їзд) порушив справу № Б-7774/7-72 про банкрутство совхоза-рабкоопу «Вербовский» (310000, с. Вербовка, Балаклійського р-ну, Харківської обл., рахунок 460510 в АПБ смт. Балаклія, МФО 351038, код 05404647).

Кредиторам звертатись протягом місяця до арбітражного суду.

Арбітражний суд Харківської області (310002, м. Харків, площа Свободи, Держпром, 8 під'їзд) порушив справи про банкрутство:

№ 1588/7-11 — Дергачівської орендної загально-будівельної пересувної механізованої колони № 6 (312010, Харківська область, Дергачівський р-н, смт Козача Лопань, р/р 35703200033000 у Дергачівському відділені АК АПБ «Україна», МФО 351124);

№ 1587/7-11 — колективного сільськогосподарського підприємства «Надія» (312010, Харківська область, Дергачівський р-н, смт Козача Лопань, р/р 26008200480000 у Дергачівському відділені АК АПБ «Україна», МФО 351124);

№ 1840/7-74 — товариства з обмеженою відповідальністю «Мрія» (312040, Харківська область, м. Дергачі, пров. Соціалістичний, 33, р/р 2600430162000 у Дергачівському відділенні Ощадбанку № 5903, МФО 351823);

№ 3604/7-11 — Міжрайонної оптово-роздрібної бази «Облкооплісбудгоспторг» (312040, Харківська обл., м. Дергачі, вул. Комунальна, 1, р/р 26006200028000 у Дергачівському відділені АК АПБ «Україна», МФО 351124.

Арбітражний суд Харківської області приймає заяви кредиторів та санаторів протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк-105, бул. Пушкина, 34) возбудил дела:

№ 24/204 Б о банкротстве совхоза «Садовод» Донецкого государственного объединения по садоводству, винодельческой промышленности Донецксадвинпрома. Юридический адрес: 338032, г. Горловка, Донецкой области, ул. Яковенко. Банковские реквизиты: р/с 26009301500040 в Никитовском отделении АК ПИБ г. Горловка, МФО 334356, код ОКПО 00414405.

№ 5-200 Б о банкротстве ООО «Медторг» (г. Донецк). Юридический адрес: 340052, г. Донецк, ул. 50 Гвардейской дивизии, 17. Банковские реквизиты: р/с 26007301710838 в Кальмиусском отделении ПИБ Донецка, МФО 335322, код ОКПО 25603366.

Заявления кредиторов и санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

«Арбитражный суд Донецькой области (340105 г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дела о банкротстве:

— № 7/56 МКП «Меридиан» (343716, г. Кировское, ул. Ленина, д. 1, код ОКПО 21975556, р/с 26006301580221 в АК ПИБ г. Кировское, МФО 334754),

— № 24/169Б ЧМП «Монолит-1» (343716 г. Кировское, пер. Космический, 7, код ОКПО 21990716, р/с 26006200105001 в Шахтерском отделении АК АПБ «Украина», МФО 334367,

— № 5/91Б МКП «Донбасс» (343716, г. Кировское, ул. Донецкая, 10, код ОКПО 13503381, р/с 26003301580194 в АК ПИБ г. Кировское, МФО 334754),

— № 5/89Б МКП «Шахтоспецмонтаж» (343716, г. Кировское, ул. Ленина, 11, код ОКПО 20389427, р/с 26007301580662 в АК ПИБ г. Кировское, МФО 334754),

— № 5/85Б МЧП «Аметист» (343716, г. Кировское, квартал 18, 13/41, код ОКПО 23174292, р/с 468828 в АК ПИБ г. Кировское, МФО 334754),

— № 5/84Б ЧП «Алеко-центр» (343716, г. Кировское, ул. Шевченко, 19/45, код ОКПО 23355875, р/с 468724 в Кировском отделении Сбербанка Украины № 8514, МФО 335106),

— № 5/83Б КП комбината детского питания «Юность» (343716, г. Кировское, ул. Шахтерская, 26, код ОКПО 24460539, р/с 468840 в Кировском отделении Сбербанка Украины № 8514, МФО 335106).

Заявления кредиторов и санаторов принимаются судом в течение месяца со дня опубликования объявления.»

Арбітражним судом м. Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) за поданими заявами ДПІ у Харківському районі м. Києва порушив справи про банкрутство:

№ 20/305, ТОВ «Саба» (253098, м. Київ, вул. Дніпровська Набережна, 3) ідентифікаційний код 24918470, розрахунковий рахунок 260072299 у Четвертій Київській філії АППБ «Аваль».

№ 19/457, КП «Аста-МД», (253068, м. Київ, вул. Ревуцького, 18), ідентифікаційний код 24576503, розрахунковий рахунок 260073012752880 у Харківському відділенні Промінвестбанку України м. Києва.

№ 16/372, ЗАТ «Птахівничий комплекс» (253098, м. Київ, вул. Канальна, 1), ідентифікаційний код 24923979, поточний рахунок № 26009893 в АППБ «Аваль»;

№ 11/239, ПП «Л. І. Т.-97», (253079, м. Київ, вул. Б. Гмирі, 11), ідентифікаційний код 20073596, розрахунковий рахунок 26005368 у Харківській філії АКБ «Легбанк» м. Києва.

№ 21/370-б, Колективного учбово-виробничого госпрозрахункового підприємства «Сертифікат» (253091, м. Київ, вул. Тростянецька, 8-В, кв. 1), ідентифікаційний код № 21512493, розрахунковий рахунок № 26009200026001 у Задніпровському відділенні АК АПБ «Україна» м. Києва.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Тернопільської області (м. Тернопіль, вул. Князя Острозького,14а) порушив справу про банкрутство № 10/Б-24-56 Лановецького райагробуду, Тернопільської обл., смт Ланівці, вул. Незалежності,44, р/р 26003301681318 в гол. в/д ПІБ, Лановецька філія, МФО 338426.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области (340106, г. Донецк, бул. Пушкина, 34) возбудил дело № 5-172Б о банкротстве ООО «Грок». 340062, г. Донецк, ул. Зайцева, 2-а. Р/с 467589 в Калининском отделении АК ПИБ, г. Донецка, МФО 334453, ОКПО 13537894.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Житомирської області (262001, м. Житомир, пл. Рад, 12) порушив справу № 5/281 Б про банкрутство СП Овруцької міжрайбази (260000, м. Овруч, Житомирської обл., р/р 26007301980114 в Ощадбанку 2946, м. Овруч, МФО 371148, код 01750329).

Кредиторам звертатися протягом місяця до арбітражного суду.

Арбітражний суд Херсонської області (325000, м. Херсон, вул. Горького, 18) порушив справи про банкрутство:

№ 6/233-Б від 22.06.99 р. про банкрутство ООО «ЦСПУ-Траст» (м. Херсон, вул. Дімітрова, 14б, р/р 1467614 у ХФ АППБ «Аваль», МФО 352093, код ОКПО 14132113);

№ 6/240-Б від 01.06.99 р. про банкрутство ПП «Ареал» м. Херсон, вул. 3-я Виноградна, 3, р/р 26006221421001 у ХФ КБ «Приватбанк», код 23139215).

Арбітражним судом м. Києва (252030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушено справу № 2/404б про визнання банкрутом ТОВ «Арраго» (253166, м. Київ, вул. Волкова, 20, кв. 106), ідентифікаційний код 23157477, р/р 260093167 в АБ «Український Професійний банк», МФО 300205.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Кіровоградської області (316022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушив справу № 05-01/1089/3-119 про банкрутство Ульянівського РСТ (м. Ульянівка, Кіровоградської обл., р/р 2600200037001 в АПБ «Україна» м. Ульянівка, МФО 323367, код 1756861).

Кредиторам звертатись протягом місяця до арбітражного суду.

Арбитражный суд Донецкой области (340106, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дело № 5-218 б о банкротстве ЧП «Донтехснаб». 340050, г. Донецк, ул. Набережная, 135. Р/с 1468993 в Дирекции по Донецкой области АПБ «Украина», МФО 334248, ОКПО 22011470.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Черкаської області (м. Черкаси, бул. Шевченка,307) порушив справу № 08/1347 про банкрутство фірми «РЕНОМЕ», м. Черкаси, бульвар Шевченка,266/1, оф.505. Р/р 1468378 в ЧФ КБ Приватбанк», МФО 354347 ЗКПО 21354989.

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области (340106, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дело № 5-225 Б о банкротстве МЧП «Кондитерский цех Раскольниковых». Юридический адрес: г. Донецк, ул. Постышева, 70; фактический адрес: г. Донецк, ул. Щорса, 2а. Р/с 26009200824001 в Дирекции по Донецкой области АПБ «Украина». МФО 334248. ОКПО 23413555.

У номер

✔ **Київ**

Документально — про зарубіжних українців

Про наших закордонних співвітчизників пересічному громадянинові України відомо не вельми багато, тому Інститут досліджень діаспори ініціював створення документального телесеріалу «Рік 2000. Українці в світах». Кілька десятків півгодинних «телеоповідань» розповідатимуть про країни оселення співвітчизників на всіх материках, їхнє громадське, культурно-освітнє та релігійне життя, про зв'язки з рідною землею та внесок у досягнення Україною незалежності. Проте головна мета серіалу — донести до широкого загалу інформацію про зарубіжних українців. Плановано, що телесеріал демонструватиметься на провідних вітчизняних телеканалах протягом 2000 року.

✔ **Полтава**

Свято міста і телефонного дзвінка

До 1100-го ювілею міста, який відбудеться у вересні, полтавці отримають 5 тисяч номерів телефонів. Передусім квартирні телефони буде встановлено пільговикам — ветеранам війни і праці, пенсіонерам. До речі, перших таких абонентів підключено до міської телефонної мережі у дні святкування незалежності країни.

✔ **Вінниця**

«Ліки» для поля

На Ладижинському (Тростянецький район) підприємстві «Ензим» Держкоммедбіопрому України розпочато виробництво нового бактеріального препарату. Фітоспорін — таку назву дали йому винахідники, вчені Українського інституту мікробіології та вірусології — застосовується для боротьби із хворобами сільськогосподарських культур. Новий препарат, вважають учені, є більш ефективним, ніж фуцгіциди, якими нині «лікують» зернові та деякі інші види сільськогосподарських культур.

Як показали дослідження, фітоспорін адаптований до усіх грунтово-кліматичних зон не тільки нашої держави. Ефективність його дії перевірена в деяких регіонах Росії та Середньої Азії — потенційних покупців нашої новинки.

Зарплата як велика радість

До мінімуму вдалося звести заборгованість у виплаті заробітної плати працівникам бюджетної сфери на Вінниччині. Облдержадміністрація змушена була навіть взяти для цього кредит в одному із банків. І хоч такий крок оцінюють порізному — позичені кошти все одно доведеться повертати та ще й з відсотками, — проте вчителі, лікарі, культпрацівники нарешті отримали довгоочікувану платню.

А ось на багатьох підприємствах і в господарствах продовжують чекати заробленого. В середньому держава уже заборгувала кожному трудівнику приблизно 500 гривень. Особливо складна ситуація у КСП, де з селянами розраховуються будь-чим, тільки не «живими» грішми.

Синичку, але в руку

КАСА

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Завжди в ціні земля і... совість

Траплялося, що своє право на землю окремі жителі області обстоювали в суді

Реформи

— Приватизація на Рівненщині майже завершена, — поінформував заступник начальника обласного управління земельних ресурсів Анатолій Зусько. — Із 365 КСП земля в 362 передана в колективну власність, видані державні акти на право колективної власності на неї.

Землі на Рівненщині різні: на півночі, у поліських районах — бідні, піщані; на півдні — родючі. Тож цілком природно, що й ціна різна. Якщо середня вартість гектара ріллі в цілому по області сягає 7 тисяч гривень, то вона в півтора-два рази нижча на Поліссі і майже на стільки ж вища на півдні.

Певно, тому й сьогодні з поліських районів (із Костопільського — 8, Зарічненського — 6, Володимирецького — 1) мало заяв про вихід із КСП зі своїми паями.

— Під час розпаювання, — ділиться своїми думками голова Костопільської районної ради Станіслав Шульган, — не завжди дотримуються принципу соціальної справедливості. Адже однакові паї мають і ті, хто відпрацював у господарстві десятиліття, і ті, хто щойно влаштувався сюди на роботу.

Окрім цього, під час розпаювання колгоспної землі не враховано інтереси медиків, учителів, культпрацівників, листонош, тобто тих, хто живе в селі й обслуговує тих самих колгоспників. І щоб вони не залишилися без наділів, сільрада врізає їм землю. Із запасу. А він не завжди є. Скажімо, в Тинному, де тисяча дворів, у резерві залишилися лише неродючі ділянки. Отже, задовольнити заяви усіх не можуть.

Подібне почуло і від виконуючого обов'язки начальника Управління державної служби з боротьби з економічною злочинністю УМВС України в Рівненській області Олександра Думановського. Співробітники цієї служби впродовж процесу розпаювання тримали його на контролі, водночас цікавились і громадською думкою. Дехто (а це переважно ті, хто мав відношення до розпаювання) не зумів утриматися від спокуси і собі урвати «ласий шматочок». Так, лише в цьому році порушено сім кримінальних справ. Зокрема, щодо голови комісії з розпаювання земель Миколи Копилова із Млинова за ст. 84, ч. 3 ККУ, який у змові із співробітником відділу земельних ресурсів С. Жещуком безпідставно вніс у списки на отримання земельних сертифікатів осіб, які не були членами КСП «Зоря України», внаслідок чого члени КСП недоотримали 4,1 гектара землі на суму 12 тисяч гривень, і т. ін.

...Годувальницею назвав землю голова Більськовільської сільради, що у Володимирецькому районі, Петро Мушик. Хоч вона на Поліссі не дуже родюча, все-таки, доклавши сил, можна забезпечити існування сім'ї, чимало їх тут багатодітні.

Поки що переважну більшість селян влаштовує рішення ради про передачу землі в безоплатну власність. Бо ж не в кожного нині знайдеться 60—100 гривень, щоб виробити державний акт на землю.

А загалом на Рівненщині передача землі безоплатно громадянам у приватну власність вже завершується.

— З передачею землі немає ніяких перепон, — запевняють в управлінні земельних ресурсів.

Однак не можу погодитись із цим. Адже траплялося, що своє право на землю окремі жителі області обстоювали в суді. Ще свіжий у пам'яті випадок, коли депутати Радивилівської районної ради з формулюванням «питання потребує додаткового вивчення» відклали розгляд заяви директора одного з кращих на Рівненщині агрофірми «Крупець» заслуженого працівника сільського господарства депутата обласної ради Володимира Варфолюка про виділення йому в постійне користування 48,6 гектара землі із резервного фонду. Віриться, що депутати задовольнять прохання людини, яка вже на практиці довела, що вміє господарювати на землі.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Який соняшник без мита

За прогнозами МінАПК, соняшник цього року вродив рясно, на внутрішньому ринку вже з'явилися перші партії його насіння

Репліка

І це створює додатковий ажіотаж довкола ціноутворення і, власне, структури торгівлі цим вельми ліквідним продуктом. За день до прийняття парламентом Закону України про 23-відсоткову ставку вивізного мита на насіння соняшнику (з урахуванням зауважень Президента) Ліга підприємців АПК, Асоціація фермерів та Українська зернова асоціація вже висловлювали, як то кажуть, свій рішучий протест. І зрозуміло: замитнене насіння соняшнику неодмінно підвищить потенційний попит на нього з боку оліїжирових підприємств. Потенційний, оскільки коштів на закупівлю насіння гостро бракує і на олійних комбінатах. Це обіцяє зниження ціни за тонну насіння до майже 400 гривень. Але від цього, як завжди, програє селянин, який вирощував соняшник до запровадження мита, керуючись іншими нормами собівартості та рентабельності своєї продукції. Тим часом трейдер (посередник), котрому байдуже, на якому ринку торгувати (аби гроші!), не переплатить зайвого. До того ж не виключено, що, наляканий майбутніми митними змінами, трейдер уже позбувся свого насіння, і селянинові доведеться продавати свою працю за безцінь.

А бити горщики з трейдером господарствам і державі означало б рубати гілку, на якій вони сидять. Бо головним чином трейдер кредитує посівні та збиральні кампанії матеріально-технічними ресурсами, пальним, засобами захисту рослин тощо. І, безперечно, так станеться і наступного сезону, оскільки криза з нафтопродуктами на внутрішньому ринку примусить селянина вдаватися до товарообмінних операцій з трейдером, а не міністерським чиновником.

Іван ЖИРОВ.

Спорт

Очки восени добувають

NK MARIBOR

Першість України. Перша ліга. 9-й тур: «Поліграфтехніка» — «Оболонь-ППО» — 1:1. 2500. Потапов, 15 — Шапоренко, 63. **ФК «Вінниця» — ФК «Черкаси» — 2:0.** 5000. Рябцев, 24, Василів, 76. **ФК «Львів» — «Торпедо» — 2:0.** 1500. А. Мазур, 82, Галун, 90. **«Нафтовик» — «Динамо-2» — 1:5.** 5000. Карабута, 68 — Целих, 37 і 64, Лисицький, 42, Несмачний, 47, Косирін, 54. **«Сталь» — СК «Миколаїв» — 1:0.** 8000. Плотников, 23. **«Шахтар-2» — «Чорноморець-2» — 1:0.** 500. Ковальов, 14. **ЦСКА-2 — «Закарпаття» — 4:0.** 800. Костишин, 9, Каряка, 65, Ареф'єв, 79, Поляруш, 82. **«Полісся» — «Металург» — 2:0.** 1500. Софліканич, 16, з пенальті, Козакевич, 32. **«Явір-Суми» — «Волинь» — 3:2.** 3800. Подугоров, 5, Болотов, 40, Морозов, 79 — Барановський, 17, Зелінський, 23.

Найчисленнішу аудиторію зібрав стадіон в Алчевську, на якому «Сталь» приймала СК «Миколаїв». Уболівальники сподівалися звичного голепаду від своїх улюбленців. Та господарі поля лише раз спромоглися вразити ворота вчорашніх «вишистів». Знову відзначився кращий бомбардир «Сталі» Вадим Плотников, за яким не встежили оборонці миколаївців.

Переслідувачі алчевців — ФК «Черкаси» і «Торпедо» — у гостях зіграли невдало. Вінничани і львів'яни зуміли нейтралізувати небезпечних нападників своїх суперників, скувавши передусім дії півзахисників. Без «підносщиків снарядів» форварди лідерів почувалися на полі не зовсім затишно і це визначило долю матчу.

Найбільший рахунок було зафіксовано в Охтирці. Динамівці Києва без проблем розібралися з аутсайдерами. Два м'ячі у киян забив Целих, який прогресує від гри до гри. Можливо, цього перспективного гравця невдовзі побачимо на пробі і в основі «Динамо».

Становище команд після 9-го туру таке: «Сталь» — 24 очка, ФК «Черкаси» — 18, «Торпедо» і «Шахтар-2» — по 16, «Закарпаття» — 14, ФК «Львів» — 13, «Волинь» —12, ФК «Вінниця», «Полісся», «Динамо-2», СК «Миколаїв», «Металург» — по 11, «Поліграфтехніка» — 10, «Нафтовик» і «Оболонь-ППО» по 7, ЦСКА-2 і «Явір-Суми» — по 6, «Чорноморець-2» — 5.

Матчі 10-го туру відбудуться 17 вересня.

Футбол. Свій другий гол в італійському чемпіонаті забив Андрій Шевченко. Його «Мілан» у другому турі виграв у «Перуджи» — 3:1 і набрав 4 очки, як і ще шість клубів.

Хокей. Чемпіонат СЄХЛ. «Сокіл» (Київ) — «Полімір» (Новополоцьк) — 2:1 і 2:2; «Металург» (Лієпая) — «Ірбіс» (Київ) — 5:2, 3:2.

Наступні матчі чемпіонату в Києві відбудуться 18—19 вересня. «Ірбіс» на ковзанці «Крижинка» прийматиме інший київський клуб «Беркут-ППО». Початок зустрічей о 12.00.

Теніс. Нью-Йорк. Відкритий чемпіонат США. Фінали. Жінки. Сирена Уїльямс (США) — Мартіна Хінгіс (Швейцарія) — 6:3, 7:6. Чоловіки. Андре Агассі (США) — Тод Мартін (США) — 6:4, 6:7, 6:7, 6:3, 6:2.

Київ. Турнір серії «challenger». Фінали. Одиночний розряд. Еміліо Альварес (Іспанія) — Андрій Столяров (Росія) — 6:1, 6:2. Пари. Йохан Лансберг/ Симон Аспелін (Швеція) — Габор Ковеш (Угорщина)/ Томас Стренбергер (Австрія) — 6:3, 4:6, 6:2.

Редактор номера Анатолій СОЛОНСЬКИЙ.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311170.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України